

HELLO AND GOODBYE
(MERHABA - HOŞÇAKAL)

Yazan ATHOL FUGARD
Çeviren AYŞİM TANLI

HELLO AND GOODBYE
(MERHABA - HOŞÇAKAL)

Yazan ATHOL FUGARD
Çeviren AYŞİM TANLI

Birinci Perde

Tavandan sallanan bir tek lambanın aydınlattığı bir mutfak masası ve dört iskemle görünür. Masanın üzerinde bir şişe meyva suyu, bir sürahi su ve bir bardak vardır. İskemlelerden birinde bir adam oturmaktadır. Başını masaya, kolunun üzerine yaslamıştır. Elinde tuttuğu kaşıkla bardağın kenarına vurup durmaktadır. On kere sessizce vurduktan sonra...

JOHNNY (Vururken bir yandan da sayarak) ... üç yüz elli beş, üç yüz elli altı, üç yüz elli yedi, üç yüz elli sekiz, üç yüz elli dokuz, altmış! (Vurmaya keser) Üç yüz... altmış saniye... (Durur) Saatler, günler eder... Bugün! Cuma bilmem kaçınıcı gün!... Ne? / Altmış beş. Bin dokuz yüz altmış beş! Çarpı on iki, çarpı otuz, çarpı yirmi dört, çarpı altmış... (Durur) Yine altmışla çarp! Aman Allahım! Milyonlarca saniye eder... (Duru) Taa bilmem ne zamandan beri. (Yine vurmaya başlar, ama sonra yine durur, etrafına bakar) Duvarlar. Masa. İskemleler. İkisi boş, diğerinde ben. / Yıllardan beri ben oturuyorum. Hiçbir değişiklik yok. Yooo var! Değişiklik bende! / Saniyeler geçtikçe yaşıyorum. / Anılar giderek çoğalıyor. / Şu olduğunda, bu olduğunda... Kilometre taşlarının hemen hepsi burada. "Ve bir gün, uzun bir hastalıktan sonra" Babam... (Durur, yumuşak bir sesle) Şimdi cennettedir. (Durur) Dur bakayım, tam öyle değildi. Dilimin ucunda. Eskiden biliyordum. Dur, acele etme. / Şokun sinir sistemim üzerindeki etkisi biraz geçsin! Güneş yeniden parlamaya başladığında... (Durur) Yarın! İnşallah hava güzel olurca plaja gideceğim. Bir şişe bira ve limonlu kek alacağım. Keyifli bir gün olacak. Bu monotonluğa bir son vereceğim. Kapıyı açacağım ve dışarı çıkacağım. / Üst Valley Road'dan geçip nehir kenarından köprüye. Orada Summer-strand otobüsüne bineceğim. Altı numaralı otobüsün üst katına çıkacağım ki etrafı daha iyi göreyim. / Kavalanın üzerine oturup dalgaları seyredeceğim. Bir tane içeceğim, kekimi yiyeceğim ve rüzgarı ciğerlerimde hissedeceğim. Gün batarken de taptaze geri döneceğim. Böylece bir gün daha geçmiş olacak. (Durur. Hafif bir sesle) Geriye kaç gün kaldı?

(İçer - Durur) Ben çıldırıyor muyum? Hayır. Delilik böyle olmaz. Deliler deli olduklarını bilmezler. Ama ben biliyorum... Ben deliyim. (Durur) Bu işte bir hata var. Deliyim diyorsan deli değilsin demektir. Bu iş böyle! / Yalnız kendini deli zannetmiyorsan. Beni şaşkırtan ağırlığı oldu. Birden ne kadar ağırlaştı! Onca zaman neden dikkatimi çekmedi acaba? / Kollarımın ağrıdığını hiç hatırlamıyorum. Ama adamlar kaldırırken epey zorlandılar. / Sarel! Bir tanesinin adı Sarel'dir. Şu taraftan denesek. Sarel dedi. Önce sen geç. Bir iki üç HOOP! / Siyah elbiseleri içinde, kurşun gibi ağır babam. X ve ben hiçbir şey yapmadan ayak altında dolaşıyorum. İşe yarayan iki elim yararsız ve bomboş, koskocaman ben hiçbir işe yaramaz durumda onu kapıdan çıkarırlarken ayak bağı oluyorum... Özür dilerim, pardon, buyurun geçin, aman yavaş

düşünmeyin, kusura bakmayın... Ve işte evden çıkmışlardı bile. Herkes kaldırımında toplaşmış bana bakıyordu... İmzalayacak bir şey yok mu, diye sordum. Doldurulacak bir form falan? Adınızı, adresinizi aldık, diye cevap verdiler. Bürodan sizi ararlar. İşte hepsi bu. Bir, iki, üç KALDIRI! Kaldırdılar ve götürdüler. Cenaze arabasına koydular. Yol bozuk tabii, sarsıla sarsıla gitti. Sonuçta herhangi bir şeye dönüşmüştü. Ağır bir şeye. Üzeri çarşafla örtülü BİR ŞEY. Bir çukura tikiştirildi...

Bu delilik değilse eğer, sinirsel bir çöküş. Düşün! Herhangi bir şey düşün! Çok geç. KURTARIN BENİ! (Masaya tutunur, gözlerini kapar ve büyük bir hızla konuşmaya başlar. Konuşmanın başlangıcı anlaşılmasız sözler halindedir) Meydanda Kraliçe Viktorya'nın heykeli, gündüz vakti üzerinde güvercinler oturur kraliçenin üstüne pislerler, Kraliçe başını kaldırıp der ki, aman bereket inekler uçamaz, aman bunu biliyoruz zaten... ve otobüs biletçileri vardiya aralarında kraliçenin altındaki banklarda oturur otobüslerini beklerler, bir sürü otobüs bir sürü insanla bir sürü yere gider... Hadi gidiyoruz!

(Derin bir soluk alır, durak adlarını saymaya başlar) Summerstrand Humewood Cadles Walmer Perridgevale Newton Park Mount Pleasant Kensington. Sade Avrupalılar ve her sınıftan Avrupalı, iki katlı otobüsler, hareket halindeyken ayakta durmak yasaktır, yerlere tükürülmez ve sigara içilmez... (Temposu giderek yavaşlar) Ve eninde sonunda meydanda hava kararır, güneş batar, gökyüzü sanki Main Street'e doğru akıp gider... Ve herkesin keyfi yerindeyken ben Jetty Street'in köşesinde kederler içindeyim, beklediğim hiçbir şey yok. Sokaktaki saat zamanı bildiriyor, herhangi bir zamanı, ding-dong, say sayabildiğin kadar... arabalar gittikçe seyrekleşir, gazete satan çocuklar artık bağırılmaz olur ve Jetty Street'e denizden karanlık basarken paralarını saymaya başlarlar... herkes kaçıtır, karanlığı bana bırakırlar, sadece gölgeler içindeki bana terkederler sorgusuz sualsiz, BENİ!.. Yeter de artar bile... Mahcubiyet duymadan adımları mırıldanabiliyorum... Johnny! Johnny! Ta ki ışıklar yanana kadar... Sonra aniden bana buradan uzaklaşma işaretini veren bir korku... Uzaklaşıyorum da... Yani voltamı alıyorum... Baakens Street'den aşağı, karakolu geçiyorum, karakolun pencerelerindeki demirler ve önündeki minibüs içimi ürpertiyor... Baakens Köprüsüne doğru... Oradaki otobüs duraklarının yakınında bir gece... Karanlık bir köşede görevi sona ermiş bir biletçinin bir kızı duvara yasladığını görüyorum... Elinde görev çizelgesi var... Kızın yüzünde kurnaz bir ifade... Ve sonra biletçi kızı öpüyor... Simsiyah sular köprünün altından ters yönde akıyor... Adam onu öpüyor ve gülümsüyor ve kız kurnaz bir ifadeyle bakıyor... Adam çizelgesini tutarken...

(Artık daha monoton bir tempoyla konuşmaktadır. Hayalleri daha belirginleşir) Ve yakınlarda bir yerde kurbağaların sesi duyulacak, hiç şaşmaz, kurbağalar hiç şaşmaz. Bu arada trenlerin makas değiştirdiğini işitiyorum ve bazı şeyleri hatırlamamaya çalışıyorum; bu sırada gökyüzü daha da bir kararıyor ve yaşlı bir kadın elektrik direğinin altında elinde portakallarla oturuyor ve hiç birini satmıyor... Ve ben... Yürüyorum, hızla, ben... (Uzun bir ara - gözlerini açar) Oh, çok şükür durum iyi. Evet. Güven içindeyim. Kazasız belasız. Ayaklarım sağlam basıyor. Ucuz atlattım. Bütün o küçük küçük düşüncelerin arasında kara ve derin bir çukur gibi. Birden her şey bomboş ve

düşüyorum! Tehlikeli günler bunlar. Önce güvenlik. Paramparça olmadan huzura kavuşmak. İyi bel! (Çıkar ve geri döner) Sonra işte kızı öpüverdi. Sonra aklıma geldi ki, düşünülmesi gereken bir takım şeyler var, düşündüm onları, hâlâ da düşünüyorum, bazı şeyler vardı olmadı ve olacağı da benzemiyor. Bir takım başka şeyler başıma geldi. Şikayetim yok. Payıma düşenden memnunum. (Durur) Payıma düşen küçük şeylerden.

Eee, nerede kalmıştık? (Canlı ve net bir şekilde, bir yabancıya yol gösterir gibi) Yeşil pencereler ve bir kapı... Hiç çalmadığım bir kapı. Çünkü kendi kapım. Bu kapıyı... bir çeşit yürek ve sağ elimle açıyorum, çıkarken de sol elimle kapıyorum. Durup dinliyorum. Ne çeşit bir yürek bu? Gumbür gumbür atıyor. Dinliyorum. Dür! Dur, bekle. Kolay. İskemleleri say. Bir iki, üç, dört iskemle. Masa. Bir de adam. Cuma bilmem ayın kaç. Hareket. Hareket etmeliyim. Eğlenceli bir şeyler bul. (Sola gider ve resimli bir dergiyle hemen döner. Oturur ve okumaya başlar)

Sahnenin arkasından bir kadın belirir ve (yavaşça) ışığa doğru yürür. Üzerinde bir palto ve elinde de eski bir bavul vardır. Kadın Hester'dir. Johnnie okuduğu resimli dergiden başını kaldırır ve kadını dikkatle izler.

HESTER (Bavulu yere bırakır) Merhaba.

JOHNNY Merhaba.

HESTER Seslendiğimi duymadın mı?

JOHNNY Hayır.

HESTER Seslendim ama!

JOHNNY Olabilir.

HESTER Evde kimse yok sandım.

JOHNNY Yoo. Ben burada kendi kendime oturuyordum.

HESTER Taksinin kornasını da duymadın, ha?.

JOHNNY Dergi okuyordum...

HESTER Yanlış yere geldiğimi bile düşünmeye başlamıştım.

JOHNNY Valley caddesi elli yedi numara. Smit'lerin evi.

HESTER Komiklik mi yapıyorsun yanı? Eee, söyleyecek bir şeyin yok mu?

JOHNNY Şaşırdım elbette. Kendini benim yerime koy. Burada oturmuş kitabımı okuyup vakit geçiriyorum ve aniden SEN! Birdenbire içeri giridin.

HESTER Bir hoşgeldin yok mu? (Durur)

JOHNNY Hoşgeldin.

HESTER Aman zahmet oldu!

JOHNNY Rahatına bak.

HESTER Öyle yapacağım zaten.

JOHNNY ~~Güzel bir fincan... Yok, süt hiç kalmadı. Sana bir bardak limonata ikram edebilir miyim? Koruyucu-madde olarak benzoik asit kullanılmış!~~

HESTER ~~Sonra-~~ (Sağa doğru yürür ve babasının odasına doğru dikkatle bakar)
Uyuyor mu?

JOHNNY Kim?

HESTER Kim mi? O! Uyuyor mu? Allah kahretsin! Sen uykudan yeni mi kalktın ne?

JOHNNY Ben mi? Yoo. Ben burada oturmuş dergimi...

HESTER Tamam, tamam! Eee, nasıl gidiyor?

JOHNNY Komik bir şeyler işte. Kitap değil aslında. Okuyacak hiçbir şeyim kalmadı.

HESTER Ta bin kilometre mesafeden dergi konuşmak için gelmedim ben!

JOHNNY Yani?

HESTER Yani değiştir konuyu.

JOHNNY ~~Evimde oturup dergi okumak yasak mı?~~

HESTER Pekâlâ.

JOHNNY Dergi okuduğumu söylemiştim.

HESTER Pekâlâ dedik ya.

JOHNNY Kimseye de bir zararım yok.

HESTER ~~Tamam be! Bökten dergini okumaya devam et! Sadece bir "hoşgeldin" demeni istemişim. Hadi, baştan başlayalım. Bir sigara yak. (Biraz sigara yakarlar) Sana bırakıyorum.~~

JOHNNY ~~Ne?~~

HESTER ~~Soruların.~~

JOHNNY Ne soruların?

HESTER Ya da haberleri.

JOHNNY Ses seda çıkmıyorsa durum iyi demektir.

- HESTER Durumun iyi olması kimin umurunda? Hadi anlat.
- JOHNNY Ne anlatayım?
- HESTER Ne olursa. Konuş yeter!
- JOHNNY Pekala.
- HESTER Tamam.
- JOHNNY Açık konuşabilir miyim?
- HESTER Elbette.
- JOHNNY Ne istiyorsun?
- HESTER Bak bu soruya bayıldım işte!
- JOHNNY Sana gitmeni falan söylemiyorum. İstedığın kadar kalabilirsin. Nasıl derler ? Azmine hayran oldum. Azimli ve cesaretle saldıran insanlara her zaman hayranlık duymuşumdur. Ama yine de sen ve elinde bavulun, öyle birdenbire! Ne demek oluyor bu?
- HESTER Sen deli misin be?
- JOHNNY Bak, gördün mü? Balıklama konuya daldık. Her neyse, ben ve delilik. Bu konuyu daha önce de düşündüm. Deli olduğumu sanmıyorum. Yani... Yoo... Deli olduğunu düşünenler... Uzun lafın kısası, deli değilim işte.
- HESTER Johnny?
- JOHNNY Adımı bile biliyorsun.
- HESTER Kulaklarıma inanamıyorum! Elbette adını bileceğim. (Durur) İnanamıyorum bir türlü.
- JOHNNY Gerçek hayalden daha gariptir.
- HESTER Benim kim olduğumu bilmiyorsun.
- JOHNNY Şimdi de tahminlere mi başlayacağız?
- HESTER Beni gerçekten tanımadın mı?
- JOHNNY İyice bakmadığımı itiraf ederim. Ben insana ayaklardan başlar yukarı doğru bakarım.
- HESTER Kes sesini! Neden öyle oturup duruyorsun o zaman? Neden şimdiye kadar sormadın?
- JOHNNY Sordum ya.

HESTER Tamam, kes! (Durur) Ben, Hester'im. Ablan Hester Smit. (Durur) Mektubumu almadın mı?

JOHNNY Ne mektubu?

HESTER Geleceğimi haber veren bir mektup yazdım / ~~Valley Caddesi, elli yedi numara, Port Elizabeth~~ / Günlerce cevabını bekledim. Almadın mı yoksa?

JOHNNY Hayır.

HESTER Eh, işte, ben Hester'im ve seni ziyarete geldim. Bana inanmadın mı yoksa?

JOHNNY Kanıtla.

HESTER Senin Hester diye bir ablan yok mu?

JOHNNY Vaar.

HESTER Ve yıllar önce burayı terkedip gitmiş?

JOHNNY Evet?

HESTER O benim işte.

JOHNNY Kanıtla öyleyse.

HESTER Buranda bir doğum lekesi var... (İşaret eder) Tersine dönmüş bir Afrika kıtasını andırır. Ve bacağımda, yanılmıyorsam sol bacağımda bir ameliyat izi var. Tabancayla oynarken ateş almıştı. Şimdi oldu mu?

JOHNNY Ama bu anlattıklarının hepsi bana ait şeyler. Ben de Johnnie olduğumdan eminim. Önemli olan SENsin. Hester olduğunu sen söylüyorsun. Kanıtla o zaman.

HESTER Şimdi tokadı yiyeceksin!

JOHNNY Hiçbir şey yapamazsın.

HESTER Ablan Hester olmasaydım hakkındaki o kadar şeyi nasıl bilebilirdim? Buraya nasıl gelebildim, ha? Adresi biliyorum, senin adını, sanını, onu biliyorum... (Sağı ve sonra da solu gösterir) Burası bizim odamızdır. Burası da mutfaktı. Annem öldükten sonra sen mutfakta yatıp kalkmaya başladın. Çünkü ben artık büyümeye başlamıştım. ~~Bu ayrımın pek de önemi yoktu zaten. Çünkü evde kavga dövüş vardı ve kimise kimseyle pek konuşmuyordu. Doğru mu değil mi? Sen büyüdükten sonra babamın bakımını üstlenmiştin, çünkü ben Astoria Kafe'de çalışıyordum. Ve burası da onun odası... İşte bu odada tek bacağıyla yatıyor. Bacağının birini patlamada kaybetti. Bütün hayatımız ağlamalar ve inlemelerle geçti. ~~Kutsal kitap şunu dermiş: Tanrı adamı şöyle yaparmış.~~ Bütün bunlardan hayatım boyunca öğrendim! Doğru mu değil mi? Tabii ki doğru! Başından kışına kadar doğru hem del! Avazım çıktığı kadar bağırarak isterdim. Öylesine bezmişim ki, tek~~

7
çıkarmak için buradan kaçmaktı. Daha ne söylememi istiyorsun? (Durur) Orada dikilip durmasana! İyice bak ki tanıyabilesin! (Hester, Johnnie'ye yaklaşır ve ilk kez kardeşine iyice bakar. Yeniden konuşmaya başladığında sesinde belirgin bir ıstırap vardır.) Johnnie! Ne kadar uzun zaman oldu, küçüğüm! (Gayri iradi küçük bir sevgi yaklaşımı. Elini kardeşinin yanağına götürmek olabilir mi? Ama hemen geri çeker ve ondan uzaklaşır) (İfadesiz ve keskin bir sesle) Eee, şimdi tanıdın mı bari?

JOHNNY (Yavaş ama kendinden emin bir sesle) Evet, tanıdım.

HESTER Emin misin?

JOHNNY Eminim.

HESTER Hester Smit.

JOHNNY Hatırlıyorum...

HESTER Yüzüm değişmiş mi?

JOHNNY ... nefretini hatırlıyorum. Hiç değişmemiş. Nefretin tipik sesi. Her zaman böyle aniden, gecenin bir yarısında, avaz avaz... Kimse senin kadar nefreti iyi bilemez.

HESTER Her tarafı dökülen dört duvar ve sürekli akan bir dam! Burada nefret edilecek ne var?

JOHNNY Biz.

HESTER Nefret edecek sizden daha iyi şeyler var.

JOHNNY Her zaman bir şeylerden nefret ettin sen. Kendin de söyledin.

HESTER Olacağına bak. Yıllar boyu hepimiz bu evin içinde!

JOHNNY Neden geri döndün öyleyse?

HESTER Aradan on beş yıl geçti.

JOHNNY Şimdi nefretin geçti mi?

HESTER Yarın söylerim. Etrafa bir de aydınlıkta bakayım da.

JOHNNY Ne kadar kalacaksın?

HESTER (Soruyu duymazlıktan gelir) Hayatta yaptığım en iyi iş bu evden kaçıp gitmek oldu.

JOHNNY Neden geri geldin peki?

HESTER Üstüste sorular soruyorsun!

JOHNNY Ama dedin ki...

HESTER Ne dedimse dedim, bel işte buradayım sonunda! (Etrafına bakarak)
Biliyor musun, tahminimden daha kolay oldu.

JOHNNY Farkındayım. Daima düşündüğümüzden kolay olur zaten.

HESTER İşte buradayım ve o kadar da kötü olmadım.

JOHNNY Her zaman düşündüğümüzden daha iyi olur zaten.

HESTER Neden bahsettiğimin farkında mısın sen?

JOHNNY Hayır.

HESTER O zaman kes sesini ve dinle. (Durur) Geri dönmekten bahsediyorum.
Hatırlamak için kıcımlı yırttım. Bir hataydı tabii. Korkuyordum.

JOHNNY Neden?

HESTER Yok, korkmak lafı yanlış oldu. Sakın sizden korktuğumu falan sanma.
Parasız kaldığım için de geri dönmüş değilim. Kommadagga'da tren
biraz uzunca durdu. Bazı şeyleri hatırlamaya başladım, işte o zaman.
(Doğru kelimeyi bulmak için düşünür) Her şey sinirime dokunmaya
başladı. O sıcak! Orada ter içinde oturup beklemek! Yavaş giden
trenlerdendi, her durağa uğrayanlardan. Ve kompartmandaki o ihtiyar
cadı! O karılardan nasıl da nefret ediyorum! Kutsal kitaptaki gibi baştan
aşağı karalar giymiş şişko karı! Birisi ölmüştü herhalde. Yol boyunca
Tanrıdan, cenetten, İsa'nın dudak boyasından hoşlanmadığından ve
bir sürü saçmalaktan söz edip durdu. Çünkü kafama anılar üşüşmeye
başlamıştı, anlıyor musun? Her şeyin tekrarlanması beni dehşete
düşürüyordu. Buraya dönüp her şeyi aynı bulacağımdan korkuyordum.
Kendi kendime "no'lur bir şeyler değişmiş olsun" deyip duruyordum.
"No'lur, değişik, garip bir şeyler olsun! Mesela yolumu falan kaybedip
sormak zorunda kalayım." Ama geldiğimde her şeyi aynı bulma
düşüncesi midemi bulandırıyor! Kusacak gibi oluyordum. Bomboş
oturduğumuz o rüzgarlı günler, sokağın tozu! Şunun, bunun rengi
bile... O kadar açık seçik... Dün gibi. Temizleyici dükkanından akan
suların otları sarartması, nehirdaki köpüklenme ve içerdeki kızıl derili
kadınların beyaz gömlekleri ütülenmesi. Ve o koku. O ütü kokusu. Ve o
kadınların garip bir aksanla konuşmaları, kederli yüzleri. Kokular! O
kokuları kilometrelerce uzaktan tanırım. Pazar günlerinin kokusu. Ya
o köşedeki Çinlinin dükkanı! Hâlâ orada mı? İşte bunlar dehşete
düşürdü beni. Nedenini bilemem, ama bunlar sebep oldu. Bir seker bile
alacak paranın olmaması. Dediğim gibi, hâlâ oradaysa, kapıdan
geçerken fasulye ve şeker çuvallarının, yerdaki pirinçlerin o kendine
has kokuları, o kokularla bir köpek gibi iz sürebilirim. Allah yardımcım
olsun.

JOHNNY Neden döndün? (Durur) Neden döndün?

HESTER Burası benim de evim. İstedğim zaman gelme hakkına sahibim. Hâlâ
onun kızıyor. Sağlığı nasıl?

JOHNNY Ne kadar kalacaksın?

HESTER Neden bu kadar telaşlanıyorsun? Kendi masrafımı kendim karşılarım.

JOHNNY Tatilde falan mısın? Eski günlerin hatırına tatilde eve dönmek gibi mesela?

HESTER ~~Buraya mı? Tatillerimi geçirecek daha iyi yerler var.~~

JOHNNY Peki neden geldin?

HESTER Bırak şu telaşı artık. Buradan geçiyordum. Bir merhaba ve sonra da hoşçakall! Belki yarın giderim. (Sağa, babasının odasına doğru bakar) Ya o? (Johnny başını kaldırıp bakar) Konuşsana! Ne söyleyeceksen söyle, umurumda bile değil. (Durur) Demek hâlâ benden nefret ediyor. Mucize falan beklemiyordum tabii. Burada konuşulan şeyleri hâlâ unutmuş değilim. Kendi hayatımı nasıl istersem öyle yaşarım ben.

JOHNNY Evet, senden hâlâ nefret ediyor. Seni görmek istemiyor.

HESTER N'olmuş yani? Unutma ki bu evin yarısı annemindi. Annem beni sevdiği için bu eve gelmeye hakkım var. Bunu ona söyleyebilirsin.

JOHNNY Şimdi uyuyor.

HESTER Çok kötüymüş diye duydum.

JOHNNY İçerde uyuyor.

HESTER İçerde uyduğunu biliyorum! Kötü bir durumdaymış diye duydum. (Durur) Eee, öyle mi?

JOHNNY Hayır.

HESTER ~~Şu Magda Swanepoel'e karşılaştım. Dediğine göre kimse artık onu görmüyormuş ve durumu da çok kötüymüş. "Ölmesi çok yakın" dedi.~~

JOHNNY HAYIR!

HESTER O zaman neler olup bittiğini anlat.

JOHNNY İyileşiyor.

HESTER Sonsuza kadar sürecek değil ya!

JOHNNY Durumu fevkalade. Gün günden iyiye gidiyor. Ona bir kuvvet şurubu içiriyorum. Her yemekten sonra bir yemek kaşığı. Harikalar yaratıyor. Kuvvetini yeniden kazanmaya ...

HESTER Ama hâlâ sakat.

JOHNNY Evet.

HESTER Günün çoğunu yatakta geçiriyor.

JOHNNY Evet.

HESTER "Geldiğimi söyleme. Ben hiç sesimi çıkarmam. Ondan korktuğumdan değil tabii! Zaten çok kalmayacağım. Herhalde yarın dönerim. Dediğim gibi, bir merhaba ve hoşçakal! Her neyse, bakarız. (Bavuluna gider, açar ve içinden küçük bir paket çıkarır) Aramızda bir kırgınlık olmadığı için sana bir armağan getirdim. Seninle çok iyi geçinirdik, değil mi? (Paketi verir) Eee, açmayacak mısın? Neyin var senin kuzum? Sana puro getirdim. Bakalım beğenecek misin? Başka neler var bakalım? (Bavuluna gider ve içindekileri karıştırır) Biraz poşet çay kalmış. Bu da konsantre süt. Reçel. Hepsi de işe yarar. Bir çaydanlık ister misin? İşte! Ona herhangi bir şey bırakacağımı sandıysa avucunu yalar.

JOHNNY Kime?

HESTER Mrs Humphries'e. Ev sahibim. Aslında aldığı kira... Dur bakayım... Ay sonuna kadar kiramı ödedim. Tam on gün! Yasal olarak bana borcu var. (Yine bavuluna gider) Kendi çatal bıçağım. Kaşığım. Tabağım. İşte hepsi bu. (Bavulu karıştırır) Geri kalanı giyeceklerim.

JOHNNY (Hester'i gözler) Gelişinin bir nedeni var, Hester.

HESTER Öyle mi?

JOHNNY Ne?

HESTER Var demedim ki.

JOHNNY Gelişinin bir nedeni var diyorum.

HESTER İsteddiğini diyebilirsin, oğlum.

JOHNNY Seni tanırım.

HESTER Demek beni tanırsın! ~~On dakika önce başka bir masal anlatıyordun ama~~ (Yerden doğrularak) Vücudum yapış yapış oldu. Hâlâ o eski çinko banyo mu duruyor?

JOHNNY Evet.

HESTER Boşver şimdi. Çok yorgunum. Herhalde benim odamda şimdi sen kalıyorsun?

JOHNNY İstersen oraya geçebilirsin.

HESTER Burası iyi.

JOHNNY Yoo, sen orada yat. Beni çağırabilir.

HESTER Evet. Bunu da çok iyi hatırlıyorum. Geç...Gecenin geç bir saatinde, herkes uyurken, sürekli bir inleme sesi hatırlıyorum. Sürekli seslenirdi.

JOHNNY Seni hiç çağırmazdı!

HESTER Yine de duyardım o sesleri. Sinirine dokunmuyor mu?

JOHNNY Bilmiyorum... HAYIR! Sinirime dokunmuyor. Bunu düşünmüyorum bile. O benim babam.

(Hester, Johnny'ye bakmaktan vazgeçip bavulunu alır ve soldan çıkar. Johnny iskemlede hareketsiz oturmaktadır. Hester birkaç saniye sonra döner)

HESTER Umarım o yemek artıklarını bir ara toplarsın. (Johnny soldan çıkar. Arkasından Hester da gider) Hey Allahım! Şuraya bak! (Johnny elinde beyaz emaye bir kovayla gelir ve sahnenin arkasından çıkar) Dışarıda bırak o kovayı da biraz havalansın! (Johnny kovayı bırakıp geri döner. Masanın başına gelir ve sonra yine soldan çıkar) O mektubu nasıl almadığını bir türlü anlayamıyorum! Adresi de doğru yazmışım oysa. Valley Caddesi, elli yedi numara. Nerede benim o.. (Uzaktan pek anlaşılamayan sözler duyulur) İyi bir ütü... Berbat... Bütün o toz... Islakken asmalı da.. (Yüksek sesle, duyulabilir şekilde) Bok götürüyor burayı! Hiç süpürmez misin sen? Bir karış toz olmuş! Pek titiz sayılmam ama her şeyin bir hududu vardır! Şuraya bak!

JOHNNY Şşşitt! (Hester kombinezonla çıkar) Uyuyor.

HESTER Ben gürültü yapmıyorum kil!

JOHNNY Uyuması lazım.

HESTER Ona engel olan mı var?

JOHNNY Bağırıyordun. Doktor dedi ki...

HESTER Biliyoruz, biliyoruz. İyi geceler. (Çıkar. Johnny birkaç saniye dinler ve sonra Hester'in arkasından gider) Kapını kapa. Gürültü falan olur da. JOHNNY (Hester'in kapıyı kapadığından emin olduktan sonra yeniden masa başına döner ve telaşla etrafına bakınır. Hızla babasının odasına girer. Hemen çıkar ve Hester'in odasına doğru bakar. Ani bir kararla iki iskemle alır ve babasının oda kapısının önüne koyar. Ama hemen sonra fikrini değiştirip iskemleleri yerine koyar)

JOHNNY Hester canlılar dünyasına geri döndü. Ta kendisi! Dünyalara sığmaz... Atak... Ama hiçbir soruya da cevap vermiyor. Tehlike sinyali! Nefesini tut ve bekle bakalım. Düşün. Geriye git... Git... Bütün o günler, anılar... Dediği gibi rüzgar, toz ve hiçlik... ve Hester! Ben avaz avaz ağlarken o elleriyle kulaklarını örterdi. Benim ağlamamı bastırmak için elleriyle kulaklarını örter ve sesinin en yüksek perdesiyle bağırdı. Akli sıra bana yardım mı ediyordu? Nasıl yardımcıydı bu? Ya da hiç konuşmadığı zamanlar... Sanki bir bela çıkarmayı bekliyor gibi... Sonunda çıkarırdı da. Evet, bir şey istiyor bu. Mektup! (Johnny sahnenin arkasından çıkar ve biraz sonra bir tomar mektupla geri gelir. Çabucak araştırır ve bir mektubu ayırır. Ama açmaya fırsat bulamadan Hester görünür. Sigara içiyordur ve elinde de bir ayna vardır. Johnny mektubu çabucak diğerlerinin arasına sokuşturur)

HESTER Neler çeviriyorsun orada?

JOHNNY (Mektuplardan birini alır) Boswell Sirk'i'nin tanıtım yazısı.

HESTER Bütün gece oturur musun sen?

JOHNNY Babam kötüyken evet.

HESTER Daha iyi olduğunu söylemiştin?

JOHNNY İyileşiyor.

HESTER Demek kötüydü?

JOHNNY Eh, nekahat devresinde.

HESTER Ama demin dedin ki...

JOHNNY Bağıarak konuşma.

HESTER Bağıarak konuşmuyorum ben!

JOHNNY Ben söyleyeyim de.

HESTER O zaman bağırdığımda söyle!

JOHNNY Bağırmaya başlıyorsun.

HESTER Allah kahretsin!

JOHNNY Gidip güzelce bir dinlensene sen.

HESTER Benden kurtulmaya mı çalışıyorsun?

JOHNNY Yorgun görünüyorsun.

HESTER O kahrolası kurbağalar yüzünden. Hep böyle avaz avaz bağıırırlar mı?

JOHNNY Viraklar.

HESTER Ne?

JOHNNY Kurbağalar viraklar, köpekler havlar, kediler de miyavlar.

HESTER Pekala öğretmenim! Bu kadar yüksek sesle VIRAKLADIKLARINI unutmmuşum.

JOHNNY Bazı geceler hiç sesleri çıkmaz. (Yine mektup tomarına döner) Bu tanıttım mektubuna bak! Pot deterjanları! Elleri yumuşacık yapıyormuş. Ne kadar akıllı adamlar, değil mi?

HESTER Sana bir şey sormak istiyorum.

JOHNNY Şimdi aile boyu kutularda da çıkıyormuş.

HESTER Hey! Sana bir şey soracağım!

JOHNNY Bağırmadığın takdirde sorabilirsin.

HESTER "Aman be! En kısık sesimle konuşuyorum. (Johnnie mektupları karıştırmayı sürdürür) Neye benziyorum ben? Hester olduğumu anladığımda beni hatırladın mı?"

JOHNNY Ne gibi yani?

*Kombinezonun içlerinde perslik gömleği
(Adonanca gömleği olabilir.)*

HESTER Yani eskisi gibi miyim? Çok değişmiş miyim?

JOHNNY (Hester'a bakmadan) Zor bir soru...

HESTER Bana iyice baktın mı?

*Bir elindeki aynaya bir çocuk fotoğraf
larına bakar.*

JOHNNY Buradaki ışık iyi değil. Okurken zorlanıyorum. Belki de artık gözlük takmam gerekiyor.

HESTER "Saçmal! Bak bana. Yakına gel! Doğru dürüst bakmıyorsun bile!"

JOHNNY Bakmaya çalışıyorum.

HESTER Neyin var senin kuzum?

JOHNNY Öyle bakmak kabalıktır.

HESTER Ama ben istiyorum. Hadi, gel.

JOHNNY Pekala, ama sen bana bakma. Gözlerini başka tarafa çevir. (Hester'a bakar) Tamam.

HESTER Eee?

JOHNNY Ne söylememi istiyorsun?

HESTER Ne gördüysen onu.

JOHNNY Seni, ablam Hester'ı. Biraz yaşlanmış. Tatmin oldun mu?

*(Saçına evde beldiye
renkli evdeki tatar.)*

HESTER Hayır! Yani ben... Çok şaşırdın mı? Bendeki değişikliklere? Yüzüm? (Aynaya bakarak) Şimdi neye benziyorum ben? Kendimi göremiyorum ki! Aynalar hiç işe yaramıyor! Gerçek Ben'i bulamıyorum. Aynaya baktığım zaman gerilere gidiyorum.

JOHNNY (Mektuplara döner) On iki kişilik bir yemek takımına bir ölçü yetiyormuş. Amma çok tabak eder yahu! Tam on iki kişilik! Herhalde günde üç öğün yiyen kalabalık ailelerden söz ediyorlar. Et yemeği, sebze ve tatlı. O zaman olur işte. /Söyle sarısı az pişmiş yağda yumurta mesela... Yedikten sonra çalkalamazsan vay hâline. Ya süt kaynatmışın kap! Ekmek en iyisi. Tabağı şöyle bir silkeledin mi tamam. Ya da peynir, katı yumurta, bisküvi... Ama reçele dikkat edeceksin. /Kaynatması kolay da tabağına aldıktan sonra/.

HESTER Ya sen Johnny?

JOHNNY Param olsa ben her gün bira ve limonlu keki tercih ederdim.

- HESTER Johnny!
- JOHNNY Bütün benliğimle seni dinliyorum!
- HESTER Sana ne olmuş böyle?
- JOHNNY Bana bir şey olduğunu da nereden çıkarttın?
- HESTER Küçüklüğünden beri tren makinisti olmak isterdin. Kronstad Demiryolu Okulundan o formları almıştın. Sonra ne oldu? (Johnny dimdik karşıya bakmaktadır) Formları doldurup yollamadın mı? Ben gittikten sonra ne oldu?
- JOHNNY Şşşş! (Babasının odasına girer. Kısa bir süre sonra döner, ayakta durur) Derin derin uyuyor. Yemekten sonra bir kaşık kuvvet şurubu verdim. Nasıl kullanılacağı üzerinde yazıyor. Her yemekten sonra bir çorba kaşığı! Bana inanmıyorsan işte şşşesi. Oldu mu? (Oturur)
- HESTER ^{Bes ver onu} ~~Onunla ilgili değilim~~ Sana neler olduğunu soruyordum ben.
- JOHNNY Duydum. Çok eskidendi o. Ama şimdi hatırlıyorum. Fikrimi değiştirmiştin.
- HESTER (Inanmıyormuş gibi bakar) Birdenbire fikir mi değiştirdin yani?
- JOHNNY Evet, birdenbire.
- HESTER Küçüklüğünden beri istediğin şeydi ama!
- JOHNNY Küçüklüğümden beri istediğim bir şeydi ve bir sabah fikrimi değiştiriverdim ~~ve gitmemeye karar verdim~~. Başvuru formlarını da yırtıp attım. (Yeniden mektuplara döner) Eeeet, bakalım başka ne var burada? ~~Ha, sigorta. Matematik problemi gibi bir şey! Ya~~ Bu ne bu? Bu senin el yazın mı?
- HESTER Ver bakayım. Evet! İşte bul
- JOHNNY (Mektubu geri alır) Bakalım ne yazmışsın? (Açar)
- HESTER (Johnny'nin zarfı açışını izler) Okuyacak mısın?
- JOHNNY Bana yazmadın mı?
- HESTER Bir dakika. Haksızlık ediyorsun ama!
- JOHNNY Haksızlık mı?
- HESTER Ben buradayım ya.
- JOHNNY Daha da haklı bir durum oluyor ya. Yani sen buradayken...
- HESTER Bir dakika dedim! Biraz düşüneyim. HAYIR! Ver onu bana.
- JOHNNY Ama artık bana ait.

Heister'in ortadaki
merakla karıştırdığı
ile Johnny'nin
mektuplarla ilgili kelimeleri
farklıdır.

HESTER ~~Neden mutlu olacak mışım?~~

JOHNNY Okumamı istemiyordun.

HESTER (Kinle) Evet! Okumamı istemiyordum!

JOHNNY Ben de onu dedim zaten.

HESTER Şimdi okuyamıyorsun işte!

JOHNNY Ve bu yüzden de mutlusun, ha?

HESTER Mutluluk! Burada mı? Beni güldürme. Burada bulunan hiçbir şey mutluluğun anlamını bilemez.

JOHNNY ~~"Bela çıkarmayı bekliyor gibi..."~~

HESTER Kim?

JOHNNY Şu mektupta neler yazıyordu?

HESTER Benden başka kimseyi ilgilendirmez.

JOHNNY Neden okumamı istemedin?

HESTER Benden başka kimseyi ilgilendirmediği için.

JOHNNY Ya sen gelmeden önce bulsaydım?

HESTER Ya şuymuş, ya buymuş! Ya gelmeseydim, o zaman ne olacaktı? Farzet ki o da ölmüş olsaydı?

JOHNNY SAKIN BÖYLE ŞEYLER SÖYLEME!

HESTER Farzet ki dedim, bel

JOHNNY O bizim babamız.

HESTER Ben de BENİMİ BENİ Ve bir takım şeyler de benim olacak, sadece benim... Öyle kardeşlerle babalarla falan bir şeyleri paylaşmak da yok...

JOHNNY Yirmi yıl önce de aynı şeyleri söyledin. (Bu sözler Hester'in konuşmasını keser. Huzursuzlukla etrafta dolanmaya başlar) Ne arıyorsun?

HESTER Bir şey aramıyorum.

JOHNNY Köşe bucağa bakıp duruyorsun. Sorularıma da cevap vermiyorsun.

HESTER ~~Yirmi yıl önce. Demek şimdi altmış yaşlarındasın.~~

JOHNNY Öyle mi?

gökyüzünde...

or

HESTER Ver şunu! (Johnny'nin elinden kapar) Önce kendim okumak istiyorum.
(Hester mektubu okur. Johnny önce birkaç saniye hiç kıpırdamadan durur. Sonra konuşmaya başlar)

JOHNNY ~~Her şeyi hatırlıyorum. Bugünmüş gibi~~ Evet, aniden fikrimi değiştirdim. Kendi kendime "hayatta tren sürmekten çok daha önemli şeyler var" dedim. Bütün başvuru formlarını ardıma bakmadan yırtıp attım. İsabetli bir iş yaptığımdan da kuşum yok. Yaradılış. İleri, daima ileri. İyi ya da kötü. Gözler ileri. Köşeyi dön, köprüyü geç, uçurumları aş ve hiç pişmanlık duyma. Hiçbir zaman ardıma bakmadım. Daima ileri. Benim kısaca tarifim işte.

HESTER (Mektubu katlayarak) Fazla bir şey yok. Yerinde olsam pek meraklanmazdım. Gülmek istiyorsan resimli romanlarını oku.

JOHNNY Bir bakalım neler yazmışsın.

HESTER İşte trenle geldiğimi falan.

JOHNNY Arkalı önlü iki sayfa

HESTER Nasılsın, iyi misin faslı da var. Her zamanki laflar işte.

JOHNNY Demek dört koca sayfa trenle geldiğini ve nasılsın, iyi misin'i yazdın?

HESTER Bir de haberler.

JOHNNY Ne haberleri?

HESTER ~~Aman be haberler işte. Haberin ne olduğunu bilmiyor musun? Her neyse seni ilgilendirecek bir şey yoktu.~~

JOHNNY Neden yazdın öyleyse?

HESTER Bir şeyler yazmak zorundasın.

JOHNNY Ama ilgimi çekiyor. Gerçekten çok ilgileniyorum.

HESTER Pekala. Sakın telaşlanma. ~~Pearl Harbour'ı düşün.~~ (Johnny elini uzatır) Dediğim gibi...

JOHNNY Telaşlandığım falan yok.

HESTER Yok canım! Şu elinin haline bak!

JOHNNY (Elini çeker) Ben de beklerim. (Bekler, Hester onu gözler)

HESTER Johnny Smit! Komiklik falan yapmaya çalışıyorsan eğer... (Johnny bekler) Bak, seni uyarıyorum! (Johnny bekler) Pekala, sen istedin. (Mektubu yırtar) İşte... işte... ve işte... Bir daha da sana mektup yazmaya kalkarsam elim kırılırsın. (Hester bir sigara yakar. Bu mektup onda gerginlik yaratmıştır)

JOHNNY Mutlu oldun mu şimdi?

HESTER } ~~Topla işte. Orta yaş arı yirmi yıl. Eşittir yaşı bir adam. Saçları da beyazlaşmış olmalı. Gözleri bozulmuştur ve elleri de titriyordur. Saçları beyazlandı mı? (Johnny gözlerini kapatır) Cevap versene! Beyazlandı mı?~~

JOHNNY Şşşş! (Kalkar ve babasının odasına girer. Hester bekler, bir sigara yakar. Kısa bir süre sonra Johnny döner) Bir inleme sesi duyar gibi oldum. Ama hâlâ uyuyor. Tabii inlemediği anlamına gelmez bu. Bazen uykusunda da inliyor çünkü. Kesik yeri pek ağrıyıyor aslında. Onu inleten rüyaları. Rüyasında ne yapıyor biliyor musun? Hâlâ o "kadim" günlerdeki gibi demiryolu şirketinde çalışıyor. Dediğine göre işi çok ağır olduğu için inliyormuş. Uyumadığı zamanlarda da acı çektiği için inliyor. Ama ben farkı anlayamıyorum. Tahmin etmeye çalıştım. Bir çok geceler kendi kendime, "acaba ağrısı mı var yoksa işi mi çok ağır?" diye soruyorum. (Ertesi sabah odasına gidip, "Dün gece yine rüya mı gördün, ahpap?" diyorum. "Hayır," diye cevap veriyor, "kesik yeri ağrıyor. Gece gözümü kırpmadım." Ya da "Dün gece galiba sancın vardı, baba" diyorum. Bana bakıyor ve "Olabilir. Pek bir şey hissetmedim. Rüyamda Heuningvei İstasyonuna varmıştık. Heuningvei hattının kenarındaki çadırlarda kalıyorduk" diyor.) (Durur) Saçları beyazlandı mı diye sormuştun. Gidip dikkatle baktım. Evet, beyaz, ama...

HESTER Ben de öyle dedim zaten.

JOHNNY AMA... Ona yakışıyor. Aslına bakarsan son günlerde çok yakışıklı. Bana inanmıyor musun?

HESTER Öyle bir şey demedim.

JOHNNY (Hester'a yakından bakar) Ya sana bıyık bıraktığını söylesem? Çok güzel, ufak bir bıyık. Zarif bir Errol Flynn bıyığı!

HESTER Eh, güle güle kullansın.

JOHNNY Ve sakal! Bıyığıyla çok iyi giden bir saka!. Ve şişmanlamaya başladı!

HESTER Ne yapayım yani?

JOHNNY Bana inanıyor musun?

HESTER Öyle söylüyorsan öyledir.

JOHNNY Hayır, hâlâ tıraş oluyor. Daha doğrusu olmaya çalışıyor. Her tarafını kesiyor. Bazı yerleri kesmeden bırakıyor. Ben de uzayana kadar bekliyorum ve sonra makasla kesiyorum. Çok zayıf. Bir deri bir kemik. Hiç bir şey yemiyor. Her türlü yemeği deniyorum. Tereyağlı tostlar yapıyorum, balık kızartıyorum...

HESTER Hiç beni soruyor mu?

JOHNNY Hayır.

HESTER Ama beni unutmadı, değil mi?

JOHNNY Bilmiyorum.

HESTER Peki o zaman benden nefret ettiğini nereden biliyorsun?

JOHNNY Çünkü senden hiç bahsetmiyor.

HESTER Belki ara sıra düşünüyordur.

JOHNNY Sen gittiğin zaman "Bir daha ondan söz etmeyeceğiz" demişti. Dediğine göre sen gerçek bir Afrikalı değilmişsin. Annemin tarafında biraz İngiliz kanı olmalı. O zaman senden nefret ediyordu. Seni rüyasında bile görmüyor.

HESTER Ama unutma ki kanun karşısında bütün bunların hiçbir anlamı yok. Beni unutmaya ya da hiç bahsetmemesi bir bok ifade etmez.

JOHNNY Ben aksini söylemedim ki.

HESTER Hah şöyle! Zamanı geldiğinde bunu tekrarlarsın.

JOHNNY Neyin zamanı geldiğinde?

HESTER Hemen telaşlanma canım! Daha bir şey olduğu yok.

JOHNNY Ne olacakmış? Bu laflardan hiç hoşlanmadım. Sen bir şeyin peşindesin, Hester. Bir şeyler planlıyorsun. İstediyin bir şey var ve onun için döndün.

HESTER Sadece geçiyordum ve adım da Hester Smit.

JOHNNY Kim olduğunu biliyorum.

HESTER Hayır, bilmiyorsun. Hiç biriniz bilmiyorsunuz benim kim olduğumu.

JOHNNY Boyuna aynı şeyi tekrarlıyorsun.

HESTER Yine de söyleyeceğim: Hiç biriniz beni tanıyorsunuzuz!

JOHNNY İşte tam böyle söyler ve arkasından mutlaka bir bela gelir... "Kimse beni tanımaz" ve arkasından ^{gittin} o kahvedeki işe girdin. Az kalsın adamın bir tarafına iniyordu. Ve geceleri geç saatlere kadar sokaklarda kalırdın, o askerleri de eve getirirdin: "Kimse beni tanımaz!" Ve koca bir hafta eve hiç uğramazdın. "Kimse beni tanımaz!" Ve evden temelli çıkıp gidiyorsun. Peki bu defa neyin peşindesin? Neden geri döndün?

HESTER Kendi evime gelmem için bir nedenim mi olmalı?

JOHNNY Bizi rahat bırak. Kendi yağımızla kavruluyoruz biz.

HESTER Aman be! Ben ne yapıyorum ki?

JOHNNY Buradasın ya!

Sol canım

HESTER Çünkü burası aynı zamanda benim de evim. Onun da beni unutmuş olması hiçbir şey ifade etmez. O benim annemdi ve benden nefret bile etse o da benim babam! O yüzden vakti geldiğinde bu evdeki her şeyin yarısı da benim olacak.

JOHNNY Ne zamanı geldiğinde?

HESTER Bir gün bir şeyler olacak tabii.

JOHNNY Ne gibi şeyler?

HESTER Zamanı geldiğinde ölmek gibi şeyler! Biliyorsun, herkesin başına gelir.

JOHNNY İkinci oluyor bu.

HESTER Eh, ne demek istediğimi anlamışsındır.

JOHNNY İkinci defadır aynı şeyi söylüyorsun.

HESTER Sen mecbur ettin.

JOHNNY Ama istiyor gibisin.

HESTER Hayır, istemiyorum.

JOHNNY İblislik bul!

HESTER Kapa çeneni bel!

JOHNNY Günah!

HESTER Bana kilise ağızları yapma!

JOHNNY (Yüksek sesle) Onun ölümünü istemek dünyadak günahların en korkuncu!

HESTER Şimdi kim bağıyor acaba?

(Bir anda sessizlik olur. Johnny babasının odasına gider. Kısa bir süre sonra döndüğünde çok sinirli ve heyecanlıdır)

JOHNNY İşte yapacağını yaptın! Homurdanıp duruyor.

HESTER Ben mi yaptım yani?

JOHNNY Seni uyarmıştım.

HESTER Hey Allahım!

JOHNNY Eğer bir yerine inerse kimin sorumlu olacağını sen hesapla! Çok kötü görünüyor. Olacağın en kötüsünü bekle, en iyisi için dua et.

HESTER Vay bel! Şu söylediği boklara bak!

(Johnny bir ilaç şişesiyle meşguldür. Merkez ışıktan uzaklaşıp yaklaşarak bardağı siler, kaşığı getirir, ilacı ölçer, su ekler vs Sürekli bir hareket halindedir)

On beş yıl evden uzaktasın, sonra günlerden bir gün geri geliyorsun ve yine her şeyin sorumlusu oluyorsun! Sevgili yuvam benim! "Kim yaptı bunu" demeye hiç gerek yok. Nasıl olsa sorumlusu Hester'dir. "Ben yapmadım, Hester yaptı" Biraz fazla gülersin, suçlusun! Biraz ağlamaya kalkarsın, suçlusun! Kendi kendine köşende oturursun, hela kokmaya başlar, sen sorumlusun! Bir gün gerçekten bir şey yapmaya kalkacağıın, işte o zaman Allah hepinizi korusun!

JOHNNY Ne yapacaksın?

HESTER Gerçekten yapacağım. Her şey paramparça olduğunda yine suçlanacak kişi benim. Ama bu kez sorumlu olanı bildiğim için mutluyum. Bu kahrölasi yere methaba ve ebediyen hoşçakal dedikten sonra eve dönüş!

JOHNNY Sen çürük bir yumurtasın. Her düzineden bir tane çıkar. (Babasının odasını doğru bağırır) Bir dakika, şimdi geliyorum! (Hester'a) Umarım bu ilaç işe yarar.

(İlaçla gider. Hester bu ani çıkışından dolayı tükenmiş bir halde iskemleye çöker. Dirseklerini masaya dayamış, alınını da avuçlarına yaslamıştır. Bu şekilde sessizce bir süre durur)

HESTER (Başını kaldırmadan) Evim.

(Hiç kıpırdamadan birkaç saniye daha böyle kalır. Sonra başını kaldırıp gözlerini odanın içinde dolaştırır ve yüzünü elleriyle kapar. Johnny babasının odasından döner. Masadan biraz uzakta yarı ışık alır durumda kalır)

(Bakmadan) Herhangi bir oda demek daha doğru olur.

JOHNNY Ne?

HESTER Döndüğümde.. Evime döneceğimi söylemiştim. Ama evim burası değil mi? Döneceğim yer sadece bir oda. Bir eve ihtiyacım yok ki zaten.

JOHNNY (Hâl gölgededir) Adresini bırak. Saña yazarım. İşlerin nasıl gittiğini..

HESTER (Aniden) Adresim falan yok.

JOHNNY Yeni bir yer bulup yerleştikten sonra gönderirsin.

HESTER "Adres falan yok! Ne bir isim, ne bir numara. Herhangi bir sokakta herhangi bir oda! Bir süre sonra gece yarısı uyanıp "acaba hangi oda burası" diye kendi kendine sorarsın... Nerede olduğunu bilmeden karanlıkta öyle yatarsın. Ve sonra da onun kim olduğunu merak edersin... Nerede olduğunu merak edip duran kim bu yataktaki? Kim, nerede? Ben... Ve Ben Hester'im. Peki, ne anlama geliyor bu isim? Hester Smit ne demek? Bu yüzden kulaklarını açıp dinlersin. Ama erkekler daima başka kadınları düşlerler. Söyledikleri isim senin ismin değildir. Hepsi bu işte. Hangi odada olduğunu bilmezsin ve düşlerindeki kadın da değildir. Beklersin. Orada öylece yatıp bir şeylerin olmasını beklersin. Bir anı beklersin. (Durur) Her zaman aynı anıdır gelen. Küçükken burada, mutfakta uyuyamadığım bir geceyi hatırlıyordun. Burada yatıyordum, çünkü sen kabakulak olmuştun. Annemle babam da şu odadalar... (Eliyle babasının odasını gösterir) ... Kapı açıktı ve onların konuşmalarını duyuyordum. "Tazminat" diyordu babam. "Vermek zorundalar. Tek bacakla kaldım, bir eşim ve iki çocuğum var." Kazadan söz ediyordu. O patlamadan ve konu hep tazminat, tazminattı ... Dünya kadar para...!

JOHNNY (Işığın altına doğru ilerler) Yeryüzü yarıldı! Tıpkı Incildeki gibi. Ve dağ üzerine yıkıldı. Hepsi ezberimde. (Boğazını temizler ve güçlü, enerjik bir sesle hikayeyi anlatır) Perseverance'ın iki mil öbür tarafında. Uitenhage hattına yeni bir ray düşüyorlarmış. Hava korkunç sıcak. Kimsenin bakmadığı bir anda aşağıdaki kaktüs ağacına doğru seyirtmiş. Orada, gölgede o sulu kaktüslerin tadını çıkarırken merkezdeki adamlardan biri babamı görmüş ve bağırmağa başlamış. Önce babam duymazlıktan gelmiş. Bunun üzerine adam daha da heyecanlanmış ve küfürler edip bağırarak ona doğru koşmaya başlamış. Diğerleri işi bırakıp izlemeye başlamışlar. Babam "başıma bir bela geleceğini hep hissetmişimdir" derdi. Kaktüs ağacının olduğu yer herhalde özel bir bahçe falan diye düşünmüş. Küreğini alıp oradan uzaklaşmaya başlamış. Ama adam bu sefer daha da kendini kaybetmiş. Çılgınlar gibi bağırıp ağıza alınmayacak küfürler ediyormuş. Diğerleri de tepinip duruyor ve babama el sallıyorlarmış. "Tamam, işte şimdi kovulduk" diye düşünmüş. Yokuş yukarı, ağır kürekle tırmanmak zor geldiği için dönmüş ve aşağı doğru kaçmaya başlamış. İşte o anda korkunç bir patlamayla yeryüzü sanki yarılmış. Tam babamın gözlerinin önünde! Yarılan dağ üzerine doğru gelmeye başlamış! (Durur) Hastanede gözlerini açtığında bir bacağı yokmuş. Dinamit Lafi bile insanın tüylerini diken diken ediyor.

HESTER Hâlâ o kazadan söz ediyor mu?

JOHNNY Benim en çok duyduğum hikaye bu!

HESTER Ya tazminat? Tazminat için ne diyor? Oyle aptal aptal bakıp durmal Dünya kadar tazminat ödediler.

JOHNNY Hiç... Oyle bir şeyden bahsettiğini hiç duymadım.

HESTER Ama söyledim! Kendi kulaklarımla duydum! Burada! Hem de birçok defa. O günlerde hep tazminattan bahsediyorlardı ve babam da ödemeleri gerektiğini söylüyordu. Dünya kadar para! Çünkü babamın hiç suçu yoktu. Ona dinamit döşediklerini söylememişler.

JOHNNY Eee?

HESTER Eee'si, bu. Benden söylemesi.

JOHNNY Herhalde harcamıştır.

HESTER O mu? O kadar parayı? Güldürme beni. Hayatımızda o kadar paranın harcadığını gösteren bir şey var mı?

JOHNNY Ya yiyip içtiklerimiz? Kira?

HESTER Hayır, efendim! Beni hesapladım. Hâlâ sakatlık maaşı alıyor, değil mi?

JOHNNY Evet.

HESTER ve emekli maaşı da var. Sen hesapla görürsün. Bu paralar evi geçindirmeye yetiyor.

JOHNNY O zaman bankaya falan yatırmıştır.

HESTER Olabilir, ama hiç sanmıyorum. Onu da düşündüm. Annem öldüğünde cenaze masrafları, yani tabut mabut için bankaya gitmedi, oraya girdi! (Babasının odasını işaret eder) Cenaze işlerinden gelen adamla burada otuyordum. Babam oraya girdi ve sonra gelip adama parasını nakit olarak ödedi!

JOHNNY Eee?

HESTER Eee ne demek? Söylüyoruz işte!

(Johnny masaya daha da yaklaşır ve dikkatle Hester'a bakar. Hester gergin ve huzursuzdur)

HESTER (Sorusunu nasıl soracağını bilemiyormuş gibi) Baksana... Bu... Bu...

JOHNNY (Çabucak) Ne?

HESTER O odada durum nasıl?

JOHNNY Kötüydü, ama şimdi iyileşiyor. Şu kuvvet şurubu mucizeler yarattı. Dozu biraz artırdım. Sinirleri yatıştırıp ağrıları gideriyor. Her yemekten sonra bir...

HESTER Tamam, tamam, biliyoruz! Demek istediğim, bütün o süprütü... O kutular, bavullar. Annem öldükten sonra bütün o süprütüleri paketledi ve bize de el sürdürmedi.

JOHNNY Yani özel eşyalarını demek istiyorsun?

HESTER Hâlâ orada duruyor mu? Dolabın üzerinde, yatağın altında... Bilirsin işte.

JOHNNY Evet.

(Johnny, Hester'ı dikkatle izlemektedir. Hester de bunun farkındadır, ama söze devam etmek için yeterli cesareti toparlamayı başarır)

HESTER Sana bir şey söyleyeyim mi?

JOHNNY HAYIR!

HESTER Onlardan birinin içinde. Tazminat parası yani. İstediğin bahse girerim ki, o kutulardan birinde saklı.

JOHNNY Yani?

HESTER (Utanır, ama kararlıdır) Orada mı saklı?

JOHNNY Demek bu yüzden döndünlü Mektubunda da bu yazıyordun!

HESTER Ne zamandan beri düşünceleri okumaya başladın?

JOHNNY Haksız olduğumu söylesene.

HESTER Neyi kanıtlar bu? Orada olduğunu inkar edebilir misin? Hayır. Çünkü orada. Ve benim de yarısını almaya hakkım var. Ya ben hakkımı almadan ölseydi ve ben de gelmemiş olsaydım? Nerede olduğumu bilmiyordun, değil mi?

JOHNNY (Gözlerini yumar) Babam... Ölmedi ki...

HESTER Ama ölecek! Bir gün o da ölecek. Sırası gelen herkes ölecek. Eninde sonunda...

JOHNNY Hayır!

HESTER Evet!

JOHNNY Şu kuvvet şurubu...

HESTER Kes sesini bel! Ve uyan artık. Aç gözlerini! Kendin de söyledin. Saçları beyazlaşmış. Ve çok da zayıflamış. Demin söylemedin mi? İhtiyarlık ve hastalık. Eh, bunlar ölümün kapıda olduğunu gösterir... **DINLE BEN!** Suratına bir tokat yemek istemiyorsan kes sesini ve beni dinle. Ben yaşıyorum gördüğün gibi. Capcanlıyım. O ölmek üzere, bense yaşıyorum. Ve onun kızıyım. Bu yüzden o paranın yarısı benim. İstediğin avukata sor. Yasal olarak benim hakkım. Orada durması kime yarar? Babamın ihtiyacı yok ki! Emekli maaşı onu geçindirir. Belki de küflenmiştir bile. Bu evde her şey olabilir. Belki hamam böcekleri yemiştir şimdiye kadar. Ve bir gün paramparça bir halde bulabiliriz. O zaman ne işe yarar, söyler misin? Benim şimdi ihtiyacım var. Ne gelecek yıl, ne de onun gibi ihtiyar olduktan sonra! **ŞİMDİ!** Şimdi istemek günah mı yani?

JOHNNY Evet! Kendi parası ol! Ve o senin baban...

HESTER / Ve sen benim kardeşimsin, ve ben onun kızıyım, ve birbirimizi sevip ömür boyu mutluluk içinde yaşayalım! Bak sana haber vereyim, sevgili kardeşim, bu palavralara karnım tok benim! Ne baba var, ne erkek kardeş, ne kız kardeş, ne kilise, ne de günah! Hiçbir şey yok! Peri masalları bitti. Bu odaların içinde hepsi ölüp gittiler. Sadece erkekler var. Ve bir kadın. O kadın da benim! Bu kadar basit işte! Günah mı istiyorsun? İşte, orospu olan ben! Bu dünyadaki bütün babalara, oğullara, kardeşlere, sevgililere orospuluk yapıyorum! Hepsi de benim için sadece erkek! İşte ben böyle yaşıyorum ve bu yüzden de hiçbir şeye aldırılmıyorum. Şimdi de buradayım ve bekliyorum. Çünkü o uyanır uyanmaz içeri girip kendi payımı isteyeceğim.

JOHNNY Hayır.

HESTER Ondan korktuğumu falan mı sanyorsun yoksa?

JOHNNY Hayır. Yani evet, paranı istersin elbette. Ama dur. Bekle bir dakika. Otur orada. Şşşş! Bir düşüneyim... Şimdi geliyorum!

(Hızla babasının odasına gider. Hester bir sigara yakıp bekler. Kısa bir süre sonra Johnny döner)

Parayı bulursan gidecek misin?

HESTER Sadece kendi payımı ...

JOHNNY Bulursan gidecek misin?

HESTER Evet.

JOHNNY Hemen?

HESTER Evet.

JOHNNY Onu üzmeyeceksin, değil mi?

HESTER Hayır. (Durur) Başka?

JOHNNY Bir daha gelmeyeceksin.

HESTER Unutma ki burası benim de evim.

JOHNNY Bir pazarlık yapalım. Sen paranın hepsini al, evi de bana bırak.

HESTER Anlaştık.

JOHNNY Ama bir daha hiç gelmeyeceksin.

HESTER Gelmeyeceğim. Peki, ne yapacağız şimdi?

JOHNNY Babam uyuyor. Gidip kutuları getireyim. Kutuların içinde demiştin, değil mi?

HESTER Ya da yatağın altındaki eski bavullarda. İstediyin bahse girerim ki...

JOHNNY Hemen getiriyorum.

(Johnny çıkar. Hester masanın üzerindeki kaldirip bekler. Johnny ilk kutuyla döner. İple bağlanmış karton kutuyu masanın üzerine koyar. Hester bir kenarda oturmuş izlemektedir)

Birincisi bu. (İpi çözmeye başlar)

HESTER (Hemen masaya gider) Ben yaparım onu. Sen git diğerlerini getir. (Johnny oturup ablasına bakar) Beni çok aşağılık buluyorsun, değil mi?

JOHNNY Öyle bir şey söylemedim.

HESTER Ama düşündün.

JOHNNY Hayır.

HESTER Peki neden bakıyorsun öyle?

JOHNNY Sana kaç para ödüyorlardı?

HESTER Kim?

JOHNNY Erkekler. Hani şu... Biliyorsun işte. Erkek arkadaşların. Tarifen neydi?

(Hester bu soruyu duymazlıktan gelir. Kutunu ipini çözer ve kapağını açar. Üstte bir miktar kağıt görünür)

Yaşa göre değişiyor, değil mi? Yaş arttıkça filan filan...

HESTER Kendi işine bak sen.

JOHNNY Sadece sordum. İlgilendiğim için. Burada çok az var, biliyorsun. Sadece Jetty caddesindeler. Gicip onları seyredirim.

(Kutudan ilk çıkan şey bir kadın elbisesidir. Hester elbiseyi koklar)

HESTER Heey! (Bir daha koklar) Şuna bak...! Johnny, kokla şunu!

JOHNNY Ne?

HESTER Onun elbisesi!

JOHNNY Kimin?

HESTER Annemini Koklasana be adam! Bak, annemin kokusu.

JOHNNY (Koklar) Hatırlayamadım.

HESTER Ben hatırlıyorum. Onun elbisesi. Şu işe bak, yahul Bunca yıl sonra. Tuh bel insanı üzüyor. Bunu da istiyorum, tamam mı? Nasıl olsa senin ihtiyacın olmaz. Şöyle bir kenara ayırayım da diğer eşyalarımı birlikte toparlarım. Bana hatırlat, olur mu? (Yine kutuya döner)

JOHNNY (Ablasını dikkatle izlemektedir) Çok oluyor muydu, Hester? Yani aşağı yukarı haftada kaç kez? (Hester aldırılmaz) Onları Jetty caddesinde gördüğümde hep merak ederim. Yasal değil tabii ki. Biliyorsun, değil mi?

HESTER (Kutudan bir elbise daha çıkarır. Küçük bir kız elbisesi) Şuna bak! Johnny! Baksana!

JOHNNY Kurdeleler.

HESTER Benim! Hatırlamıyor musun? Pazar günleri... YOOOI!

(Elbiseyi çabucak geri koyar ve uzaklaşır. Ani bir korkuya kapılmıştır)

JOHNNY No'ldu?

HESTER Bilmem, içim bir tuhaf oldu.

PERDE

İkinci Perde

Sahne Aynı. Aşağı yukarı bir saat sonra. Üç dört tane bavul ve üç dört tane karton kutu açık durmaktadır. İçindekiler sahneye saçılmıştır. Bazı şeyler tomarlar halinde durmaktadır vs.

Perde açıldığında Hester bir bavulun üzerinde oturmaktadır. Kucağında bir fotoğraf albümü vardır. Elindeki bir resme dikkatle bakar. Johnny ayakta. Bir elinde bir resim, diğer elinde de babasının odasından getirdiği açılmamış bir kutu vardır. İskemlelerden birine yaslanmış bir çift koltuk değneği görürüz.

HESTER Frickie... Frickie... Neydi soyadı? Akralardan biriydi o mutlaka! Yahu, kimdi o?

JOHNNY Ya şu Jansen'lerin kızı? Neydi, Gertrude muydu? Gertrude Jansen?

(Hester hâlâ elindeki fotoğrafa bakmaktadır. Hayır anlamında başını sallar)

Vento'ların oğluyla evlendi.

HESTER Başka isimler söyle bakayım.

JOHNNY İstediğin bahse girerim ki, bu kız Gertrude.

HESTER Yok canım. Hadi, söyle bakayım, başka kimler vardı?

JOHNNY Bir bakayım... Alfabe sırasıyla gidelim. Abel ailesi. Oğulları Ronnie ve Dennis... Olmadı. B harfinde kimse yok. C... C... D...

HESTER Ağabeyi General Motors'da çalışıyordu.

JOHNNY Tamam, buldum! Carroll. Jessie Carroll.

HESTER Hah, tamam!

JOHNNY Jessica Carroll. (Kutuyu Hester'in yanına bırakır ve ablasının omuzu üzerinden resme bakar) Evet, o!

HESTER Benden nefret ederdi.

JOHNNY Hiç de öyle görünmüyor burada.

HESTER Hem de ne nefret!

JOHNNY Kolunu omuzuna atmış. İkiniz de gülümsüyorsunuz.

HESTER Çünkü bu fotoğraf çekiliyordu da ondan! Ama benden ölesiye nefret ederdi. Stevie Jackson sözüm ona onun sevgilisiydi, ama izne geldiğinde hep benimle çıkardı. İşte ondan sonra herkese bir fiyatım olduğunu yaymaya başladı. Ben de onu perişan ettim.

JOHNNY Şimdi hatırladım. Sokaklarda döğüştüğün için babam seni ıslah evine gönderecekti.

HESTER Ama her şeyi başlatan o! Adımı kötüye çıkarttı.

JOHNNY Söylemesi bile korkunç, değil mi? ıslah evi! Bütün azılı kızlar bir arada.

HESTER Bizim grupta başka kimler vardı? Ben, o, Abel kardeşler, Stevie, Gertrude. Aşağı yukarı on kişi kadardık.

JOHNNY Magda Swanepoel.

HESTER Evet.

JOHNNY Hansi.

HESTER Valley sokağı çetesil

JOHNNY Sekiz etti. Ben! Dokuz...

HESTER Sen yoktun.

JOHNNY Yok muydum...?

HESTER Sen çok küçüktün.

JOHNNY Oyunlara katılıyordum ama.

HESTER Burnumuzun dibinden ayrılmazdın ki? Hiç. Baş belasıydın. Hep ayağımızın altında dolaşırdın. Bir plan yapar, yola çıkardık. Biri yanıma gelir, "Kardeşin bizi izliyor, Hester derdi. Bir bakardım, lamba direğine saklanmaya çalışan sen!"

JOHNNY Bana taş atardın.

HESTER Yok canım.

JOHNNY Evet, atardın.

HESTER Ama hiç sana nişan almazdım.

JOHNNY (Israrlı) Bir ya da iki kere...

HESTER O da çekip gitmeyince!

JOHNNY ... bayağı yakınımaya gelmişti.

HESTER "Nereye gidiyorsun, Hester?" "Seninle gelebilir miyim, Hester?"

- JOHNNY Çünkü bana göz kulak olmakla görevliydin.
- HESTER Göz kulak olmuyor muydum yani?
- JOHNNY Her zaman olmuyordun.
- HESTER Neden şikayet ediyorsun? Hâlâ hayattasın ya!
- JOHNNY Bak bu doğru.
- HESTER Zaman zaman işlerimi bozardın. Seni yanıma aldığım zamanlar hemen yorulurdun ve ağlamaya başlardın. Bu yüzden seni kucağıma almak zorunda kalırdım. Ve eve döndüğümüzde de ona... (babasına) ... neler yaptığımızı anlatırdın.
- JOHNNY Sorardı.
- HESTER Hayır, sormazdı. Sen anlatırdın.
- JOHNNY Onu mutlu etmek için. Na'payımı!
- HESTER Benim de başımı belaya sokmak için.
- JOHNNY HAYIR! Yalan söylememiş olmak için! Yalancı olmadığımı göstererek onu mutlu etmek istiyordum. Ortada doğru söylenecek başka bir şey yoktu ki. Hele sen gittikten sonra hiçbir şey kalmadı!
- HESTER Siz ikinizi! Buralarda bir yerde bir fotoğraf var. Sana sarılmış. Arka bahçede. (Albümün sayfalarını karıştırır)
- JOHNNY (Uzaklaşarak) Görmek istemiyorum!
- HESTER Neyin var senin? İşte, burada. (Hester fotoğrafa bakarken Johnny de onu izler)
- JOHNNY Tarif et bakayım.
- HESTER Sen ağlıyorsun ve o da gülümsemiyor.
- JOHNNY Başka?
- HESTER Arka bahçede... Tam kapının yanında... (Dikkatle bakar) İyiye bakarsan...
- JOHNNY Babam! Babamı daha iyi görürsün!
- HESTER ... koltuk değneklerini görebilirsin.
- JOHNNY Evet.
- HESTER Onlara yaslanışı... Sanki öne doğru... Ama başı yukarıda. Yukarıya doğru bakıyor...
- JOHNNY Çok doğru.

HESTER Gülümsemiyor. Anlaşılan günlerden Pazar. Takım elbisesini giymiş.

JOHNNY (Koltuk değneklerine döner) Bunları tümüyle unutmuşum.

HESTER (Albümün sayfalarını çevirir) Şunlara bak! Eşkiya çetesi gibil (Bir başka resme dikkatle bakar)

JOHNNY ~~Yani, inanır mısın buna? Onların orada olduğunu tamamen unutmuşum.~~

HESTER Gerçekten de eşkiya çetesine mi benziyoruz acaba? Yanlışlıklar grubu! İnsanın midesini bulandırmaya yeter de artar bile! (Albümü kapar) ~~Hangi kutudan çıktı bu? Neyse, boşver!~~ (Etraftaki karışıklıkla baş edemiyormuş gibi kayıtsızlıkla albümü bir yere bırakır) Eee, şimdi?

JOHNNY ~~Yanında bir tane daha var!~~

HESTER (Yeni kutuya) Ee, artık bunun içinden çıksın ama! (Bu kutu da ipe bağlıdır) Şu bıçak nerede?

JOHNNY (Koltuk değnekleri için) Babam düştükten sonra onları gardrobun üzerine koydum... "Artık yürüme işi sona erdi" demişti. Ondan sonra da tamamen unutmuşum.

HESTER Ne?

JOHNNY Bunları. Koltuk değneklerini.

HESTER (Bıçağı bulamadığı için ipi elleriyle koparmaya çalışır) Artık hiç kullanmıyor mu? (Durur. Johnny ona bakmaktadır) Artık hiç kullanmıyor mu dedim!

JOHNNY Hayır, ben taşıyorum. Odayı süpüreceğim zaman buraya getiriyorum. O kadar hafif kil

HESTER Bıçak nerede? Bunda iş var gibi, oğlum! Çok sıkı bağlanmış. Belki de bunun içindedir.

JOHNNY Çok ağırdı.

HESTER ~~Ağır olması bir şey ifade etmez. Kağıt para da olabilir!~~ Hadi gel, şu adaleler işe yarasın.

JOHNNY Unutma, gideceğine söz verdin.

HESTER Evet, evet. Hadi, çabuk ol.

(Kutu açılır. Johnny, ablasının ağ gözlü ellerine bakar)

JOHNNY Ayakkabıları

(Hester eski ayakkabı tomarını karıştırır. Kadın, erkek, çocuk ayakkabıları. Kutunun dibinden bir kesekağıdı çıkarır ve parçalayarak açar. İçindekiler yere saçılır. Johnny bir tanesini alır)

Koltuk değneklerinin lastikleri. Ve ayakkabılar. İlginç değil mi? Ayakları ilgilendiren bir kutul Ne ilginç!

(Hester kutuyu son bir kez daha araştırdıktan sonra bavulun üzerine yorgunlukla oturur)

HESTER Saat kaç? Boşver söyleme. Hiç önemi yok çünkü.

JOHNNY (Bir çift küçük kız ayakkabısı çıkarır) Senin mi?

HESTER Döndür bakayım. Evet.

JOHNNY Çok hoş! Kaç yaşındaydın bunları giydiğinde? Yedi, sekiz?

HESTER Daha büyüktüm. On ya da on bir. (Johnny ayakkabıları kayıtsızca yere atar) Atmasana! Ver bakayım. (Johnny verir) Evet, bir doğum günümde sanırım annem almıştı. Özel günler için.

JOHNNY Hâlâ yeni gibi duruyor.

HESTER "Özel günler için saklamamın ne anlamı vardı sanki? Şimdi bir işe mi yarıyor? Ayağıma uyduğu yaşlarda giymek istiyordum. Diğer kızlar eski ayakkabılarımla ve babamın çoraplarıyla alay ederlerdi. Tipik bizdik bu işte! Sen, benim eski yeleklerimle, ben babamın çoraplarıyla, annem eski ayakkabılarıyla... Çünkü en iyi şeylerimiz kutulardaydı. Kutular dolaplarda ve dolaplar da kilitli! Annem, "bir gün bana teşekkür edeceksin" der dururdu. O kadar hata ettin ki, anne! Diğer insanlar da yoksuldu, ama bizim gibi yaşamazlardı. (Ayakkabılarını alır) Hatta doğum günlerin bile istemediğin hediyelerle mahvolurdu. Çoğunlukla da bir şey alınmazdı ya. Çünkü tasarruf etmek gerekiyordu. "Fırtınalı günler için!" Yaşamım boyunca fırtınadan nefret ettim.

JOHNNY (Kutuyu bırakarak) Harika bir şey bul! Hadi gözlem gücünü bir deneyelim... (Üç erkek ayakkabı tekini Hester'ın önüne, yere koyar.)

HESTER Yani?

JOHNNY Bir gariplik dikkatini çekiyor mu?

HESTER Buraya oyun oynamaya gelmedim ben.

JOHNNY Bunun farkındayım. Hepsi de sol ayak için. Babamın ayakkabıları. Patlamada kaybettiği ayağına ait. (Hester ayağıyla ayakkabıları iter) Bu yaptığın hiç hoş değil.

HESTER Koş ona ne yaptığımı söyle! Hadi... Koş! Bu saçmalıklarla zaman kaybediyorum. (Etrafına bakınır) İşte hepsi bu. Elden düşme paçavralar! Neye yarar bunlar?

(Johnny koltuk değneklerinin yanına gider ve incelemeye başlar. Mütereddit bir ifadeyle önce birini, sonra diğerini dener. Cebinden iki lastik çıkarır ve değneklerin ucuna takmaya başlar)

JOHNNY Mirasımız.

HESTER Bu geceki tek mirasım kötü anılar. Bunlara bakmak bile midemi bulandırıyor. Bazılarını kaldırsak mı acaba? (Hester bir kucak eşya alır ve boş bir kutu arar. Ama bulamaz)

JOHNNY Bense sıkıldığımı söyleyemem. Bazı ilginç şeyler gün ışığına çıkıyor. (Lastikleri takmayı başarır) İştel Yepyeni oldu.

HESTER (Bir kutuya bakarak) Bunların hepsine baktığımızdan emin misin? Şu şapkaları hiç hatırlamıyorum.

JOHNNY Sen daha iyi bilirsin. Kutuları açıp açıp bakan sensin.

HESTER Her yeni kutu getirdiğinde bana söylemeliydin. (Taşdığı eşyaları bırakır ve hırsla kutuyu karıştırır. Şapkalar çıkar)

JOHNNY Beceremiyorum. Bu koltuk değnekleri...

HESTER Birak şunları artık. Sinirime dokunuyor.

JOHNNY Ama çok rahat. Oysa insanın canını acıtır sanırdım. Baksana, öyle durmuyor mu?

HESTER Eskiden yeterince bakmıştım.

JOHNNY Muz kabuklarından nasıl korkardı, hatırlıyor musun? Pencerenin kenarında durup da arabaları nasıl izlerdi?

HESTER Bizi gözetlerdi.

JOHNNY Uzun zaman alacak. Ama yapabileceğimden hiç kuşku yok. İnsana destek oluyor sanki.

HESTER Herhangi bir şey yapmaya kalktığımda da... "Hester! Seni izliyorum!"
Ve işte orada, perdelerin arkasından gözetliyor. (Başka bir kutunun içine bakar)

JOHNNY Ona bakmıştın.

HESTER Emin olmak istiyorum. (Oturur) Beş yüz pound oldukça büyük bir para.

JOHNNY Hayatım boyunca görmediğim kadar büyük bir tomar olmalı. Tuvalet kağıdı rulosu kadar para. Ne yapacaksın bu parayla?

HESTER Bir sürü şey.

JOHNNY Mesela?

HESTER ~~Istedigim her şeyi. Parayı bir eline geçirdin mi yapamayacağın şey yoktur. Adımı değiştirdim. Lüks bir otelde kalırimi! Ve tek başıma lobide oturduğum için bana servis yapmayı reddetmelerini beklerim!~~

JOHNNY ~~Ne demek bu şimdi?~~

(Hester'in konuşması sırasında Johnny onun iskemlesinin arkasına geçer ve koltuk değnekleriyle uğraşır, pozisyonunu değiştirir, olmayan bir kapıyı açar, vs. vs.)

HESTER ~~O lüks otellerden bazıları bir kadın olarak tek başınaysan sana servis yapmıyorlar... Kimseyi tavlamaya gitmemiştim oysa. Bir değişiklik olsun, biraz kafamı dinleyeyim, bir bira içeyim diyordum. Guya halka açık yerleri Ben içeriye girer girmez hepsi gözlerini dikip baktı. Garsonlardan biri gelip "yalnız bayanlara" servis yapmadıklarını söyledi. Ama bu sefer yapacakları. Çünkü bu sefer orada kalacağım ve paramı da peşin ödeyeceğim. Orada kalan o kaltaklar bir gülsünler bakalım! Sanki kendileri satmıyorlar o bacaklarının arasındakinil Parmaklarına bir nikah halkası taktıktan sonra onlardan namuslusu yok! Bütün iş "evet, seninle evlenmeyi kabul ediyorum" demekle Evlendikten sonra da o işi yapmaya hak kazanıyorlar. Kocaları, modaya uygun giysileri, mutlu aileleri olan bütün o orospulardan nefret ediyorum! Beni kandıramazlar. Ama onlara söyleyeceğim! Mutlu bir aile demek, ürkek kadınların üzerine tırmanan o şişko herifler demek! Canına tak dese bile tepene binmekten vazgeçmez, "hanımefendi"! Sizi hamile bıraktıktan sonra çok daha fazla sayıda kocalarınızın kalıntılarını yıkadım içimden. Para, kardeşim! Para! Parayı yapamayacağın hiçbir şey yoktur. Ve şimdi de benim sıram geliyor. Getir şu kutuları. Yeterince zaman kaybettim.~~

(Johnny koltuk değneklerini bir iskemleye dayar ve babasının odasına gider. Hester kararlı bir ifadeyle gelecek kutular için yer açar. Johnny bir taneyle geri gelir)

JOHNNY Tüy gibi hafif.

HESTER Diğerlerini de getir! Ve hepsini şuraya koy. Birbirine karışmasını istemiyorum. Burada ciddi bir iş yapıyoruz. Parayı bulur bulmaz da çekip gideceğim. (Johnny yeniden koltuk değneklerinin başına geçer) Allahaşkına şunları da bırak artık!

JOHNNY Ama sadece... Nasıl derler... Deney yapıyordum.

HESTER Dalga geçiyorsun.

JOHNNY Kim?

HESTER Sen. Onunla dalga geçiyorsun.

JOHNNY Yool! Hayır!

HESTER Evet. Bir sakatı gırgıra alıyorsun.

JOHNNY Hayır, hayır. hayır, hayır.

HESTER Seni yakalasin da görürsün.

JOHNNY Şşşş! Yavaş konuş.

(Johnny çıkar. Kısa bir süre sonra iki tomarla döner. Kasap kağıdıyla sarılmış ve iple bağlanmış gazetelerdir)

HESTER (Hâlâ kutuyla meşguldür) Bunlar da ne böyle?

JOHNNY (O da Hester'in baktığı kutuyu inceler) Tohuma benziyor. Evet. Baksana... (Bir paketi alır) Kasımpatı. Vay bel (Diğer paketlere bakar) Kavun, kabak, soğan, bezelye...!

HESTER (Kutuyu bırakır ve iki tomara döner) Ya bunlar?

JOHNNY Tabiat Ana ne muhteşem!

HESTER Uyan bel Nedir bunlar?

JOHNNY Bilmem. Gardrobun yanındaki köşede duruyordu.

HESTER İplerini çöz. (Johnny ipleri çözünce gazeteler yayılır. Sonra yine tohumların başına geçer) Aman Allahım!

JOHNNY Bu tohumların hepsi çıkar sanırım. Serin ve kuru yerde kalmışlar. Tek ihtiyaçları güneş ışığı ve sonra... Hop! Taptaze sebzeler!

HESTER Bırak şimdi onları.

JOHNNY Ama bir düşünsene. Kendi bahçenden tatlı bir kavun!

HESTER Öbür kutuları getir. (Gazeteleri şöyle bir karıştırır ve içinden bir tane çeker) 1937. Sen henüz doğmamışsın bile.

JOHNNY Ver bakayım. "Roosvelt Reddetti..."

HESTER (Johnny'nin elinden gazeteyi çekip alır) O kutuları getirmezsen ben gidip alacağım!

JOHNNY Sakın kıpırdama. Hemen getiriyorum. (Babasının odasına girer)

(Hester gazete tomarlarını geriye doğru çeker. Johnny iki kutuyla gelip yere bırakır ve tekrar çıkar. Hester kutuları açınca eski elbiseler görünür. Johnny başka bir kutuyla geldiğinde hâlâ elbiselerle meşguldür)

İşte bir tane daha. Kurşun gibi ağır. Dinle bak! (Kutuyu sallar.. Hester hemen elbise kutusunu bırakıp yeni kutuya heyecanla koşar. Ondan da eski çiviler, vidalar, birkaç alet, piring bir kapı tokmağı, eski anahtarlar vs çıkar)

Hırdavat! Her şeyi de düşünmüşler.

HESTER Bir sürü çöp! Beş para etmez.

JOHNNY (Bir çekiç alır) Beş para etmez diyorsun, ama böyle bir şeyi de adama bedava vermezler.

HESTER Bana göre beş para etmez. (Yarı boşalmış kutulara döner. Johnny yerdeki kağıtları karıştırır. Bu arada Hester parçalanmış, ama temiz bir beyaz gömlek çıkarır) Şuna bak!

JOHNNY "Chamberlain Almanların Teklifini Reddetti." Ocak 1937.

HESTER Bununla yerleri bile silemezsin.

JOHNNY ~~.....~~ (Bir başka başlık okur)

HESTER Bunlar da saklanır mı hiç!

JOHNNY ~~Otuz altı. Aralık 1936. (Diğer gazetelerdeki tarihlere bakmaya başlar)~~

HESTER Ama biz saklarız. Valley sokağının elden düşme insanları bunları yıkar, katlar ve kaldırır.

JOHNNY Kasım 1933. Yakınlaşıyoruz.

HESTER Neye yakınlaşıyoruz?

JOHNNY ~~Unuttun mu? Kriz yılları. Babam ayacığını kaybettiği zaman. Graaff Reinert hattının yapılmasında çalışıyordu. Bize hep söyledi. Bir yerlerde korkunç bir şeyler olmuş. Kimse de ne iş varmış ne de para. Bunların hepsini rüyasında görüyor. Babamla çalışırken zenciler de oturup onları seyredelermiş. İnsanlar açmış. Herkes yiyecekten çok bir iş bulma peşindeymiş. Çünkü iş demek, ekmek demek. Ve tabii sürekliliği de var. Bu yüzden karısını seyreder gibi çalışan adam seyredelermiş. Onlar da elleri su toplayıp da patlayana kadar çalıştırlarmış. Bir hafta önce babamın on arkadaşını isten kavulmuş. Onun için eşek gibi çalışmak zorundasın. Yani sürekli çalışıl durumda olman gerekiyor! Bütün zenciler de oturup çalışanları izliyorlar. Biri kovulur da işi biz alırız diyor. Hepsini de aç. Açlıktan ölenin binini bin para. Sonra bir gün babam tamam demiş. Bu işin sonu geldi. Elleri kanıyor sirtini korkunç ağrıyormuş. Kendini tutamadan bağırıyor. "Tanrım! Neden beni terkettin?" Tıpkı Musa peygamber gibi. "Bu kuzunu neden terkettin?" Ama yine de Tanrı onu gözetmiş. O gece çadıra demiryollarının doktoru gelmiş ve yaralarını sarıp ilaç vermiş. Böylece işini sürdürebilmiş. Günde iki kilometre! Sonunda Graaff Reinert istasyonuna gelebilmişler. İşte orada bütün sıkıntıları sona ermiş. Çünkü annemle tanışmış. "Ve Tanrı Musa'ya dedi ki..."~~

HESTER Kapa çenenin! Bunların hepsini biliyorum. Musa şunu dedi, İbrahim bunu dedi, İsa başka bir şey söyledi. Vaaz dinlemiyorum artık. Git, öbür kutuları getir.

JOHNNY (Gazeteleri bir araya toplarlar) Şıpşak geliyor!

HESTER Ne yapıyorsun onları?

JOHNNY Sen bilmeyebilirsin belki, ama burada bir tarih yatıyor.

HESTER Hepsini defet gitsin.

JOHNNY Okumak istiyorum. Sen gittikten ve hayatımız durulduktan sonra. Burada yeterince...

HESTER Sen de tıpkı onlar kadar berbatsın. Saçmalık bütün bunlar.

JOHNNY İlgî çekici olmasını engellemez.

HESTER Ben atarım o zaman.

JOHNNY Hayır, atamazsın.

HESTER Kim engelleyecekmiş bakalım?

JOHNNY Hester!

HESTER Sen mi? O mu? Ha? Kim?

JOHNNY Hester, onu uyardırıp da bir tarafına inmesine sebep olursan... Tanrı yardımcın olsun.

HESTER İşte yine başladık! "Tanrı yardımcın olsun!" Bu evde olanlara şimdiye kadar hiç aldırdı mı o?

JOHNNY ~~Bu tür konuşmalara tahammülüm yok behim~~ Gidip kutuları getireyim.
(Çıkar)

HESTER Aslında onu suçlamıyorum bile! Şuraya bak. Kim bu boklukla uğraşmak ister? Biz sadece yoksul değildik. Daha da beteri, elden düşme insanlardık! Buradaki yaşam da elden düşme. Daha önce kullanılmış ve sonra da bize devredilmiş. Yeni hiçbir şey bize ulaşamadı. Günler bile bize ulaşmadan önce kullanılıyordu sanki!

(Johnny elleri boş döner)

JOHNNY Hester.

HESTER Kutu nerede? (Johnny çıkar) Neden bu boktan yere geldim acaba? (Johnny elinde bir kutuyla döner, ama hemen vermez)

JOHNNY Hester.

HESTER Bütün o yılların içinden saklamaya değer bir şey de yok mu?

JOHNNY Hester!

HESTER Bağırarak konuşmuyorum!

JOHNNY Ya bulamazsan ne yapacaksın?

HESTER Bilmiyorum. Hatta ne olduğunu dahi bilmiyorum. Sadece güzel bir anı. Düşünüyorum, düşünüyorum... Hatırlamaya çalışıyorum. Beni mutlu eden bir tek şey olmalı. Bütün o yıllar... Bir tek kere. Mutluluk!

JCHNNY Yani parayı demek istiyordum. Tazminat parasını. Ya bulamazsan? Ne yapacaksın? (Durur) Yoksa... Yoksa... Olamaz herhalde. (Hester şaşkınlıkla etrafındaki karmaşıklığa bakınır) Yoksa ne aradığını unuttun mu?

HESTER Kes sesinil (Kutuların arasında çaresizlik içinde dolaşır) Gözden kaçırdığımı mı sandın yoksa? Biliyor musun ben kaç zamandır... En son hangisini getirdin? Sağır mısın sen? Bunları ne zaman getirdin?

JOHNNY Bilmem. Alıp getiriyorum işte. Sen... Sen dedin ki... (Hester paniğe kapılmak üzeredir) Ne yaparsın? Ya...

HESTER Seni doğduğun güne pişman ederim!

JOHNNY (Gözlerini yumar) Ulu Tanrım, lütfen Hester şu parayı bulsun! (Gözlerini açar) Bir parça şansım varsa bulsun, no'lur!

HESTER Öbürlerini de getir. (Johnny'nin elinden kutuyu alır. Onun yerinden kıpırdamadığını görünce kabaca iter) Hadi!

(Johnny çıkar çıkmaz Hester kendini iskemlelerden birine çökercesine atar ve kutuyu da ayaklarının dibine bırakır. Gözlerini kutuya dikip görmeden bakar. Birkaç dakika böyle boş boş oturur. Sonra kutunun yavaş yavaş bilincine girmeye başladığını farkederiz. Sanki kutu ona meydan okur gibidir. Birkaç dakika öncesinin paniğinden eser kalmamıştır. Kutuyu açar ve içindekileri sistemli bir şekilde kontrol etmeye başlar. Rulo halinde bir kağıt tomanı bulup çıkarır. Johnny döner. Oldukça gergindir ve birkaç saniye hiç ses çıkarmadan Hester'i izler)

JCHNNY Uyumak isteyenler parmak kaldırsın! (Hester bulduğu kağıtlarla ilgilidir. Ona hiç aldırılmaz.) Hester!

HESTER Ne?

JOHNNY Yatma zamanı geldi.

HESTER Hayır.

JOHNNY Bir şey kaçmıyor kıl Bak ne diyeceğim...

HESTER Hayır dedim! Kapa çenenil Uyumakmış! Burada hem del. Bir peni verip bütün geceyi bir umumi helada geçirmeyi tercih ederim. Öteki kutuları da getir. (Kağıtlara döner. Johnny de koltuk değneklerine yönelir) Belgeler.

JCHNNY Sana söylemek istediğim bir şey var.

HESTER (Kağıtlar için) Biri doğmuş, bir vaftiz edilmiş, başka biri bilmemne olmuş... evlenmiş... (Attığı bir kağıdı yeniden alır) Onlar. Annemle babam. Johannes Cornelius Smit. Anna van Rosyen.

HESTER: Evlenme Cezdani...

JCHNNY Ölüm onları ayırana dek mutlu bir evlilik sürdürdüler.

HESTER Ne zaman?

JOHNNY 1931'den beri tabii. Arada zor günler oldu elbette...

HESTER Ne zamandan beri mutlu bir evlilik sürdürdüler?

JOHNNY Babam dedi ki..

HESTER Babam yalan söylüyor!

JOHNNY Ben hep ona inandım.

HESTER Hata etmişsin. Annem hakkında ne biliyorsun ki sen? Öldüğünde beş yaşında bile yoktun.

JOHNNY Bak bu doğru. Onunla ilgili hiçbir anım yok. Nasıl biriydi?

HESTER Hep iş yapardı. Çalışır... Çalışır... Çalışır... (Durur) Çok ürkekti. Hayatımda onun kadar çok çalışan birini daha görmedim. Çünkü korkardı. O korkutmuştu annemi. Annemse benim korkuttuğumu söylerdi. Bizim kavgalarımız onu korkutuyormuş. Ölmekten ödü patlayarak öldü. (Johnny'nin kendisine baktığını farkeder) Tabutun içinde yüzünü gördüm.

JOHNNY Ne... Ne?

HESTER Onu gördüm. Tabutunun içinde.

JOHNNY Gizli gizli gözetliyor muydun yoksa?

HESTER Son bir kez bakmana izin veriyorlar. (Büyük bir kayıtsızlıkla konuşmaktadır) Babam da buradaydı. Bir takım amcalar, teyzeler vardı.

JOHNNY Ben neredeydim?

HESTER Başka bir yerdeydin. Çok küçüktün sen. Beni ona doğru itip "annene güle güle de, Hester" dediler. Söyledim, ama ağlayamıyordum. İçim kupkuruydu ve yanıyordu. Utandım! Hepimizden... Annemden de... Ölüp de bütün bu karmaşayı yarattığı için. Babamdan da utanıyordum. Sanki yüzünde o eski tabaklarımızdaki gibi çatlaklar vardı ve annem sağken ağzından bir tek kere bile duymadığım şeyleri söylüyordu. Daha önce bir kere bile bize gelmemiş olan bütün o amcalar, teyzeler babamın sırtını sıvazlıyor ve öpüyorlardı. Hepsi baştan aşağı simsiyahtı. Koca bir grup... Küçük kızlar en şık elbiselerini giymişlerdi. Evdeki her şeyi inceliyorlardı. Bize de zavallı fakirler ifadesiyle bakıyorlardı. Çünkü herkese aynı anda kahve verebilecek kadar fincanımız bile yoktu. Hepsinden öğreniyor, nefret ediyordum. Annemden de öldüğü için nefret ediyordum! Evet, o anda ağlayamadım işte. Ama daha sonra... Galiba iki gün falan sonraydı. Birden arka kapının çalındığını duydum. Her zaman eve uğrayan o sebzeçiydi. "Annen nerede?" diye sordu. Önce hiçbir şey söyleyemedim. "Annen nerede, yavrurum?" diye tekrarladi. Ben de söyledim. "Öldü" dedim, "Öldü" ve sonra ağlamaya başladım. Adam şapkasını çıkarmış beni izliyordu. Onu kovana kadar öyle durdu. O

gittikten sonra oturdum ve ağladım, ağladım... Yapmak istediğim bir şey vardı, ama çok geç kalmıştım.

JOHNNY Yapmak istediğin neydi?

HESTER Hiçbir şey (Elindeki kağıda bakar) Johannes Cornelius Smit - Anna Van Rooyen.Yaptığı en büyük hatalar

JOHNNY Ne söylediğinin farkında değilsin sen.

HESTER Hem ne nasıl farkındayımı! Annemin yaptığı en büyük hata işte! Evlenmek! Bütün hayatın boyunca bir erkeğin kölesi ol, ölene kadar da eşek gibi çalış! Ne için? Öbür dünyadaki mutluluk için mi? Onları hep görüyorum. Annem gibileri. Sayılamayacak kadar çok çocukları var ve beş parasızlar! Her maaş günü de yüzünde gözünde çürükler! Çünkü kocaları parayı alır almaz içki zıkkımlanırlar.

JOHNNY Babam annemi hiç dövmezdi. Sarhoş olduğunu da hiç görmedim.

HESTER Onu bile yapamayacak kadar acizdi. Ama acısını başka biçimde çıkarırdı o da. Annem mezarına bile yorgun, bezgin gitti, öbür kadınlar gibi. Korkuyordu. Kaç kez tanık oldum.

JOHNNY Korkunç şeyler söylüyorsun, Hester.

HESTER Hem de ne korkunç! Cehennem hayatı gibi. Bir cehennem içinde yaşarlar, ama korktukları için ellerinden hiçbir şey gelmez. Çünkü etrafında biri sürekli "Tamir!", "Hesaplaşma Günü" diye bağırıp durur! Annem istediklerini elde ettikten sonra ona tekmeyi basmalıydı.

JOHNNY Ya çocuklar?

HESTER Çocuklara no'olmuş? İstiyorsan yaparsın, istemiyorsan bir sürü yolu var.

JOHNNY Hester! Hester!

HESTER Ne var? Hester de kim? Hester Smit! Yani ben! Ben nasıl yaptım? Umurumda bile olmadı. İki ayıktı ve ondan kurtuluverdim.

JOHNNY Yüzleşme zamanı geldiğinde Yaratıcı...

HESTER ŞİMDİ benim zamanım! Ve hiçbir erkek de bunu bozamayacak. Anneme yaptıklarını bana kimse yapamayacak!

JOHNNY Annem senin gibi düşünmediği için minnettar olmalısın.

HESTER Bak, hiç sevmediğim iki sözcük varsa, biri de "minnet"tir.

JOHNNY Annem de senin gibi düşünseydi şimdi burada olamazdın.

HESTER Annem aptalın teki olduğu için buradayım ya! Her birimiz bir başkasının hata ürünüyüz. Sen... Hatta O bile. Bütün bu boktanlıklar hepsi hata. Hepimizin tepesine bir atom bombası indirseler isabet olur.

JOHNNY Mutlu mu olurdun o zaman?

HESTER Evet.

JOHNNY Dünyanın sonu olurdu bu.

HESTER Umurumda bile değil.

JOHNNY Gerçekten böyle bir şey olsa...

HESTER Gülmekten katılırdım. Yüzlerinizin halinel

JOHNNY Hiç... Hiçbir şeyin önemi yok mu sence?

HESTER Ne gibi mesela? Bir örnek ver. (Etrafındaki dağınıklığı işaretle) Bir tek şey söyle bakalım! Evlilik mi? (Elindeki evlilik kağıdını buruşturup fırlatır) Doğmak mı? Yoksa ölmek mi? Hepsi birer yanlışlık.

JOHNNY Hester.

HESTER O yüzden biri bu işe son verse iyi eder.

JOHNNY Bir dakika Hester.

HESTER Ne var?

JOHNNY Peki, intihar edecek gücün var mı? Hemen, şimdi.

(Hester ona bakar)

JOHNNY Hiçbir şeyin önemi yok diyorsun. Kanıtla o zaman. Sana meydan okuyorum.

HESTER (İfadesiz bir sesle) Bana meydan okuyorsun.

JOHNNY Evet.

HESTER ~~Bak, bu çok doğru. Her zaman bana meydan okudun sen. Yapmaktan korktuğun her şeyi bana yaptırдың ve sonra da başımın belaya girmesini izledin. İstediyiniz de buydu, değil mi? Senin ve Onun. "Hester yine başını belaya soktu, baba!"~~

JOHNNY Yapacak mısın?

HESTER Hayır. (Yine kağıtların başına döner)

JOHNNY (Kendi kendine) Saçma bir umuttu zaten.

HESTER Benden o kadar kolay kurtulamazsın.

JOHNNY ~~Ama denedim. Ne olursa olsun kimse aksini söyleyemez. Cesur ol, Hester!~~

HESTER (Kağıtlardan birini okur) Johannes Albertus Smit. Bak, bu sensin.

JOHNNY Evet. Tam adım. Ne yazıyor?

HESTER (Mektubu gözleriyle tarar) "Başvuru formunuz..." Kroonstad Demiryolu Okulu. Müdürden. Okula başvurunun kabul edildiğini yazıyor. İkinci mevki tren bileti de göndermişler. Kasım 1958.

JOHNNY Çok geç.

HESTER Ama formları yırtıp attığını söylemiştin.

JOHNNY Doğru.

HESTER Gitmek istemedin yani?

JOHNNY Eee, no'lmuş?

HESTER Burada başvuru formunu aldıklarını yazıyorlar.

JOHNNY Tamam, yanlışlık yaptım. Unutmuşum. Müracaat etmişim, oldu mu?

HESTER Hayır, unutmadın. Bana yalan söyledin. Postaladığını pekala biliyordun.

JOHNNY Sana unuttum diyorum!

HESTER Seni çağırdıklarını biliyordun.

JOHNNY Ben de bazı şeyleri unutamam mı?

HESTER Ve gitmeyi çok istiyordun.

JOHNNY Olabilir... Aradan çok zaman geçti. On yıl. Hafızam...

HESTER Kaytarma!

JOHNNY (Çaresizlikle) Ne söylememi istiyorsun peki?

HESTER Sen neyi saklamaya çalışıyorsun?

JOHNNY Hiçbir şey. Bırak beni artık. Anladın mı? Bizi rahat bırak. Neyi istiyorsan al ve git! (Sıkıntıdan durduğu yerde kıvrınmaktadır. Koltuk değneklerine doğru sarsak bir adım atar ve düşer. Sonra ayağa kalkar) Bak, bana ne yaptırttın! (Bir süre durur) Evet, gitmek istiyordum. Dünyanın en güzel şeyleri onlar. Simsiyah, sıcak... Ocaktayken o kızıl pırlıtsı, rüzgarda uçuşan kurdeleler gibi ısıklık çalması! Ve dünyayı krallar gibi yüksekten seyreden tren makinisti! Evet, gitmek istiyordum. Gidebilirdim de. Gidip gitmemek bana kalmıştı. Başvuru formlarını yollamamam için bana hiçbir şey söylemedi. Mektubu aldığımda, oğlunun da demiryollarında çalışacağından ötürü çok mutlu olduğunu belirtmişti. Tatillerimde onunla birlikte olmak ve evi silip süpürmek için geleceğimi söyledim. Bavulumu yaparken yanıma geldi, şakalar yaptı ve gözleri yaşla dolu bir halde demiryolu çalışanlarının giydiği gömleklerinden birini verdi. Adalelerim gelişince gömleğin üzerime olacağını söyledi. Ve orada ben bavulumla, o da koltuk değnekleriyle

gözyaşları içinde bir süre durduk. Beni kapıya kadar geçirdi ve sokağın sonuna gidene kadar da el salladı. (Bir süre durur) Köprünün oraya kadar gittim. Güneş pırıl pırıl parlıyordu. Herkes işiyle meşguldü ve mutluydu. Ondan başka... Geride kalan babamdan başka... Geride kalan! İşte bu kadar basit. Eve döndüm ve treni kaçırdığımı söyledim. İkimiz de bunun Tanrının bir işareti olduğunu kabullendik. Bavlumu boşaltmama yardım etti. Ama gömleğin bende kalabileceğini söyledi. (Bir süre durur) Onun bir suçu yok. Hiçbir zaman sorun çıkarmadı. Onun ve Tanrının istediklerini elimden geldiğince yerine getirmeye çalıştım. Alışveriş ettim, yemek pişirdim, temizlik yaptım, çamaşır yıkadım... Gerçek ben buydum işte! İstedğim de buydu.

HESTER Ne oluyor sana, Johnny? Ondan nefret etmekten mi korkuyorsun?

JOHNNY O, benim babam.

HESTER Anneme de aynı şeyi yaptı.

JOHNNY O da karısıydı.

HESTER Esas günahkar sizlersiniz! Ondan tiksinsen gerekir oysa!

JOHNNY Nasıl tiksinirim? O...

HESTER Ondan korkuyorsun!

JOHNNY Olabilir.

HESTER Evet, korkuyorsun.

JOHNNY Tamam, korkuyorum!

HESTER Ondan nefret etmekten korkuyorsun!

JOHNNY Hayır!

HESTER Ondan nefret etmek istiyorsun!

JOHNNY HAYIR!

HESTER Ben nefret ediyorum! İşte, söyledim ve hala hayattayım. Babamdan Nefret Ediyorum!

JOHNNY Ben, ne severim ne de nefret ederim. Ben, sağlamcıyım. Çağırıldığım zaman koşarım, istenmediğim zaman giderim, şaka yapıldığında gülerim...

HESTER Kendini o sürünün içine katma, Johnnie. Ondan nefret et! Bak yepyeni bir duygu! Hadi, bu gece yıpranmamış, elde düşme olmayan bir şey bulalım.

(Johnny bu konuşmaya şiddetle tepki gösterir. Koltuk değneklerini alır, ama Hester onları kullanmasına aynı şiddetle karşı koyar)

Yapma, Johnnny!

JOHNNY Bırak!

HESTER Hayır.

JOHNNY Şimdi bayılacağım.

HESTER Onlar senin değil.

JOHNNY Ama bana tam geliyor.

HESTER Anlamıyor musun, Johnny? Bunlar onun. Bu koltuk değnekleri babam demek.

JOHNNY Ondan isteyeceğim. Yarın, sen gittikten sonra. Diyeceğim ki...

HESTER Sen deli misin?

JOHNNY Artık ihtiyacı kalmadı. Çünkü onu ben taşıyorum.

HESTER Ama bunlara senin de ihtiyacın yok kil

JOHNNY (İstirap içinde) BİR ŞEYE İHTİYACIM VAR BENİM! HALİME BAKSANAI

(Hester koltuk değneklerini bırakır. Johnny sabırsızlıkla onlara doğru atılır)

HESTER Al o zaman. Sen de sakat ol!

JOHNNY Tanrının istekleri...

HESTER Şimdiden ona benzemeye başlamışsın.

JOHNNYcenette ve cehennemde...

HESTER Onun gibi de konuşuyorsun.

JOHNNY Ben onun oğluyum. O da benim babam. Etinden, kanından olmayım.

HESTER Pekala. Git onun kıçını yala! Ona yaranmak için yerlerde sürün. Onun kopyası ol!

JOHNNY Tanrı affetsin...

HESTER İstedğin bu, değil mi?

JOHNNY Bu söylediklerin için Tanrı seni affetsin.

HESTER TANRI FALAN YOKI HIÇBİR ZAMAN DA OLMADI! Tanrı yok. Bütün bu saçmalıklardan başka bir bok olmadı! Bu evin içindeki işe yaramaz şeyler...

(Kutular arasında kriz halinde dolaşır. Eline geçen her şeyi fırlatıp atar)

..... elden düşme bir sürü pislik!

(Birden fırlattıkları arasında annesinin elbisesi olduğunu da farkeder)

Yoo, yoo! Bak ne yaptım iştel Neden bana engel olmadın? (Elbiseyi alır) Annem, sen başka... Unuttum, annem! (Koklar) Koku... Duyamıyorum... İşte böyle oldu. Bu çer çöp içinde kaybolup gitti. Burada olduğunu bile unutmuştum. Böyle olsun istemedim.. Ama nefret ağır bastı. Nefret! Nefret! Öylesine nefretle doluydum ki, annemin yanı başımda olduğunu bile unutmuştum. (Elbiseyi yine koklar) Ne olabilirdi bu koku? Naftalin ve o yağ kokan ucuz sabun. Yıkar, hep yıkardı. Çok temizdi. Bense kir kokuyorum, anne! Çok pisim ve kir kokuyorum! Nefret duygusunun ağırlığı altında eziliyorum. Nefret etmeden yapamıyorum, ama canım yanıyor, içim acıyor.

JOHNNY Sancın mı var?

HESTER İçim yanıyor.

JOHNNY Evde hazırlanmış.

HESTER İçim yanıyor.

JOHNNY Ağrı mı var yoksa zonklıyor mu?

HESTER (Sürekli inler) Ah, ah, ah...

JOHNNY (Koltuk değnekleriyle zorlukla etrafta yürür) Wilson'ın kuvvet şurubu! İki doz birden! Ya öldürür ya iyileştirir! Burnunu tut! Ağzını aç! Yut bakalım!

(Hester'e bir kaşık içerir. Hester anında yere tekürür ve öksürür. Johnny sırtına vurur)

Öksür, öksür! Göğsün temizlensin.

HESTER (Onu iterek) Ne oluyor be?

JOHNNY Bir çorba kaşığı vereyim dedim, ama yanlış boruya gittim!

HESTER Kes sesini! (Durur)

JOHNNY Öyleyse dua edelim hadi. Tanrım, bize verdiğin bu bir lokma ekmek için sana şükürler olsun! Amin. Tanrının lutfuyla sen, ben ve o bu sofraya oturup verdiğin nimetleri yiyeceğiz. Burası... bizim yuvamız. Sen de yuvana döndün. Günahkar evlat yuvasına döndü, Tanrım!

- HESTER Tazminat parası! (Durur)
- JOHNNY Tabii. Ama...
- HESTER Tam beş yüz pound.
- JOHNNY Sana kalırsa öyle.
- HESTER Zengin olacağım.
- JOHNNY Tabii bulabilirsen.
- HESTER Eee, ne bekliyoruz öyleyse? Getir kutuları.
- JOHNNY Bir pürüz var.
- HESTER Getir şu kutuları!!!
- JOHNNY Kutu muttu kalmadı. (Durur) Hepsini getirdim.
- HESTER Bu... Bu...
- JOHNNY Hepsi bu. Başka kutu yok.
- HESTER Eee, para nerede öyleyse?
- JOHNNY Seni uyarmıştım.
- HESTER Tam beş yüz pound! Nerede bu para?
- JOHNNY Sanırım öyle bir parayı hiç almadı. (Durur) Artık gitmen gerekiyor. Söz vermiştin. Toparlanmana yardım edeyim.
- HESTER HAYIR! Onu sen buldun!
- JOHNNY Hester...
- HESTER Ceplerine bakacağım.
- JOHNNY Gideceğine söz vermiştin.
- HESTER O zaman ondadır.
- JOHNNY Hayır.
- HESTER Uyanmadı mı?
- JOHNNY HAYIR!
- HESTER O parayı aradığımı biliyor ve sakladı! Git ve parayı istediğimi söyle ona.
- JOHNNY Tanrı şahidimdir ki...
- HESTER Sen gitmezsen ben giderim!

JOHNNY Onu öldürecek misin? Seni görmek bile istemiyor.

HESTER (Bağırarak) Johannes Cornelius Smit, hakkımı istiyorum beni!

JOHNNY Seni uyarıyorum, Hester.

(Hester babasının odasına girer)

İşte şimdi bir şeyler olacak. Bu evde şimdi bir şey olacak. Gerçekten de böyle mi oldu acaba? Babam da bunları hissetti mi? Koşuyor ve arkadaşları arkasından bağıyorlar. Oysa ben hareketsizim ve kimsenin de bağırdığı yok... "Ben öyle duruyordum... Yaslanmış vaziyette..."

(Hester ağır ağır yürüyerek gelir)

Beş, dört, üç, iki, bir...

HESTER Nerede o?

JOHNNY Öldü.

HESTER Öldü?

JOHNNY Kuru bir ağaç gibi yıkıldı. Öldü.

(Hester, Johnny'ye yaklaşır)

Tanı onu yanına istedi... Melekler de... Sonunda huzura kavuştu...

(Hester şimdi Johnny'nin önündedir. Ona vurur. Johnny elleriyle yüzünü örter ve acı bir sesle şiddetle bağırarak)

Wilson'ın kuvvet şurubu tam bir fiyasko! Günde üç kere bir çorba kaşığı verdim, ama öldü!

(Hester koltuk değneklerini Johnny'nin kolunun altından çeker. Johnny yere düşer. Hester ona tekme atar)

Durma! Dinamitlerini patlat! Beni öldür! O koca dağ üzerime yıkılsın! Dünyanın sonu bu!

(Hester onun yanına, dizlerinin üzerine çöker ve yumruklamaya başlar. Sonra tükenmiş gibi kalkar ve bir iskemleye yığılır. Johnny yerededir. Hester sahneyi terkedene kadar böyle kalacaktır. Bu şiddet dolu sahneden sonra uzun bir ara olur)

Sakin yanılmayasın. Bu sessizlik değil. Soluk aldığınızı duyabiliyorum. Sessizlik sizin sandığınız gibi bir şey değil. Sessizlik, beklemektir. Herhangi bir sesin, inlemenin ya da seni çağıran bir sesin beklenmesidir. Bazen hiçbiri de değildir. Gecenin bir yarısında onun ilaç şişelerinin çıkardığı sestir. Ama ben yine beklerim. Gidip nasıl olduğuna bakarım. "Yeterince ilacım var mı?" Gidip bakarım. "Evet, baba." "Ama sen yine de yarın bir şişe daha al." Bazen yavaş sesle konuşurduk. Bir gece modern taşıt araçlarından söz ediyorduk,

öküzlerin çektiği trenleri hâlâ hatırladığını söyledi. Birden dudakları titremeye başladı. Gözlerini sımsıkı yummuştu. Felç geçiriyor sandım. Ama baktım ki ağlıyor. "Öbür ayağımı da kesmeyeceklerine söz ver!" dedi. "Sakin kesmelerine izin vermem!" "Saçmalama," dedim. "Tabii ki kesmeyecekler. Neden böyle aptalca bir şey yapsınlar?" "Yine de eğer kesmek isterlerse izin vermeyeceğine söz ver." "Ben varken sana kimse dokunamaz," dedim. "Kimse dokunamaz." Sonra yatağıma döndüm.

HESTER Johnny.

JOHNNY (Onu duymaz) Ama sonunu kaçırdım.

HESTER Johnny!

JOHNNY Ben uyurken ölmüş.

HESTER Ne zaman? (Durur) Çok mu oldu? Yeni mi öldü?

JOHNNY Öyle bir şey.

HESTER Dün mü öldü?

JOHNNY Hayır. Evvelki gün. Geçen gece divanda yatıp onun öksürtüğünü ya da beni çağırmasını bekliyordum. Bekledim, bekledim. Sonra merak ettim. Telaşlanmaya başladım. İçeri gittim. "Günaydın!" diye seslendim. "Şurup saatimiz geldi, babal!" (Durur) Hiç ses yok. (Durur)

(Hester yorgun adımlarla yavaşça odadan çıkar)

Oda karanlıktı. Perdeler hâlâ kapalıydı. Dinledim... Önce bakmak istemedim! (Yüksek sesle) "Babal!" Yatağının yanındaki iskemleye oturdum. "Uyan bakalım, tembell!" Her zamanki şakalarını tekrarladım. Bekledim... Bekledim... Belki aradan günler geçti. Ta ki öldüğünü anlayana kadar. Kabullenmeye çalıştım. İşte böyle, diye düşündüm. Son. Neyin sonu? Onun. Beklemenin. "Artık tek başınasın, Johnny Smit," dedim kendi kendime. "Bundan sonra sadece sen. Bir dakikanın içine sığmaya çalışan sen. Diğer oda boş!"

(Hester sırtında paltosuyla ve elinde de bavulıyla döner. Bavulunu yere koyup üzerine oturur)

HESTER Ben gidiyorum.

JOHNNY Nereye?

HESTER Dönüyorum. Odama. Bir aylık kiramı ödemiştım. Bir hafta daha var. Ev sahibi gittiğimin farkına bile varmadı.

JOHNNY Tren ne zaman?

HESTER 10:00 da falan. İstasyonda beklerim artık. Buraya daha fazla tahammül edemeyeceğim.

- JOHNNY Bir yerlerde ekmek, tereyağ ve reçel olacak. Kendine bir sandöviç yap. Yolun uzun.
- HESTER Kalk ayağa, Johnny.
- JOHNNY Dinleniyorum.
- HESTER Demin olanlar için özür dilerim. İstemedim oldu. Ama neden bana yalan söyledin? Neden orada yatıyor dedin?
- JOHNNY Ben... (Durur)
- HESTER Sen ne?
- JOHNNY Anlatması zor. Utanç duygusu gibi bir şey. Kendimden utanıyordum. Yalnız olmaktan. Koca bir yaşam içinde sadece ben. Her yerde BEN, her saniye BEN! Bu dünya yüzünde yaprakları olmayan bir ağaç gibi salınıp duruyorum. Gülmeye! Onunla hayat bambaşkaydı. Oradaydı, bir yerlerdeydi işte! Bu gece ölmemiş gibi davranmam bile bana iyi geldi. Sen bile orada olduğuna inandın, değil mi?
- HESTER Evet.
- JOHNNY Keşke hayaleti gelebilse! Korkudan dilim bile tutulsa! Hayaletlere inanır mısın, Hester?
- HESTER Tamam, Johnny. Hadi, toparlan ve benimle gel.
- JOHNNY Nereye?
- HESTER Joburg'e tabii. Nereye olacak?
- JOHNNY Tatil için mi?
- HESTER Ya da temelli.
- JOHNNY Ya sonra?
- HESTER Sonrasına bakarız. Herhangi bir yer buradan daha iyidir. Bir iş ayarlarsın, bir kız bulursun ve güzel bir yaşam sürersin. Ne dersin? (Durur. Bu sözlerin yararı olmadığını farkederek) Gelmiyorsun.
- JOHNNY Ya, ya hayaletler varsa? Ya ben gittikten sonra hayaleti buraya gelirse? Kalıyorum ben. Her ihtimale karşı bekleyeceğim.
- HESTER (Evin her tarafına saçılmış şeyleri işaretleyerek) Pekala. Bunlar hepsi senin olsun. Tamam mı? EV ve her şey. Her şeyi sana bıraktığımı söylersin onlara.
- JOHNNY Kimlere?

HESTER İnsanlara. Biri ölünce genellikle etrafta birileri olur. Resmi kılıklı birileri. Hakkımı sana devrettiğimi söyle. Benim de vasiyetim bu. Gazeteleri oku, tohumları dik, bahçeyle uğraş... Biraz gayret et, Johnny. Mutlu olmaya çalış!

JOHNNY Bu mutsuzluk mu sence?

HESTER Bilmiyorum. Ne olduğunu bilemiyorum.

JOHNNY Ya sen? Sen ne yapacaksın?

HESTER Dediğim gibi geri döneceğim. Her zaman bir iş bulabilirim. Odam da var. Artık alıştım. (Kalkar ve sahnenin arkasına doğru yürür) Çok garip, biliyor musun? Bütün olabilecekleri görebiliyorum sanki. Bu kapıdan çıkıp gideceğim, caddelerden geçip istasyona varıp bekleme salonunda oturacağım. Sonra 10:00 treni ve geri dönüş. Zor iş. Her şey o kadar belirgin ki! Bugün buradayım ve yarın Joburg'deyim. Odalar, karanlık odalar, bir sürü çehre ve onlardan biri de ben, Hester Smit. Kendi hayatımdan o kadar uzaktayım ki! Yeniden ona dönmek, içine girmek, onun bir parçası olmak istiyorum. Buraya gelmeden önceki Hester olmak istiyorum. Sanırım zamanla bunu başaracağım. Şu anda bir kadın istasyona gidiyor, trene binecek ve biri de bunları seyrediyor. Ama bu seyreden Tanrı değil. Benim. Hoşçakal, Johnny.

(Hester çıkar. Johnny kalkmak için bir hareket yapar, sonra koltuk değneklerinin kendinden uzakta olduğunu görür. Birkaç saniye onlara bakar, sonra çok büyük bir güçle yerde kendini sürükleyerek değneklere doğru kayar. Yine büyük bir güçle doğrulup koltuklarının altına koyar. Hiç kıpırdamadan tek ayağının üzerinde bir süre durur, sonra yanlış ayağının üzerinde durduğunu farkedip hemen ayak değiştirir)

JOHNNY Pekala da oldu işte. Bir sürü sorunu halleder. Doğru oturup doğru konuşalım. Kendi ayakları üzerinde duran biri daima sallantıdadır. Hester her şeyin bana ait olduğunu söyledi. Bütün bunlar, mirasım. Şimdi istedikleri kadar bana bakabilirler. Artık bir nedenim var, artık ben de öyküsü olan biriyim. "Kaktüs meyvası yiyordum, efendim. Küreğime yaslanmış, dinleniyor ve biraz rahat ediyordum. Aniden yeryüzü yarıldı ve koca bir dağ üzerime yıkılıverdi...!" "Aman ne yazık olmuş!" diyecekler, bana bira ısmarlayacaklar, otobüse binerken yardım edecekler, karşıdan karşıya geçerken trafiği durduracaklar... Yavaş yavaş... Evet, artık her şey yavaşlayacak. Her şey değişti artık. Güneş doğarken evden çıkıp, karanlık basınca eve dön, alacakaranlıkta köprünün üzerinde ol. Duvardaki gölgem bile farklı olacak. Farklı bir BEN olacağım! Nasıl derler? Doğum. Ölüm. İkisi de. Tıpkı Kutsal Kitapta yazdığı gibi... (durur) kıyamet günü yeniden dirilmiş olacağım! (Durur)

PERDE